

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. 2161/C1/2138, 2144

Data: 31.07.2024

Prin contestația nr. 229/18.06.2024, înregistrată la Consiliu sub nr. 38583/19.06.2024, formulată de SRL, cu sediul în municipiul, județul, înmatriculată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr., având cod unic de înregistrare, reprezentată legal prin, împotriva rezultatului procedurii simplificate emis de către, cu sediul în localitatea, județul, în calitate de autoritate contractantă, organizată în vederea atribuirii contractului având ca obiect: „Servicii de proiectare, asistență tehnică din partea proiectantului și execuție lucrări pentru obiectivul de investiții „Extindere rețea de canalizare județul” - cod CPV 45232400-6, s-a solicitat:

- anularea deciziei autorității contractante de respingere a ofertei sale și de declarare drept admisibilă și câștigătoare a ofertei depuse de către SRL, precum și a actelor subsecvente și a celor care au stat la baza emiterii acestora;
- obligarea autorității contractante la reevaluarea acestora și la continuarea procedurii în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile în materia achizițiilor publice, precum și cu principiile consacrate de art. 2 al Legii 98/2016;
- permiterea accesului la integralitatea documentelor dosarului achiziției publice și repunerea în termenul de completare a motivelor de contestație întemeiate pe informațiile cu privire la care acesta urmează să ia cunoștință odată cu studierea dosarului;
- obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezenta procedură conform dovezilor care vor fi depuse înainte de pronunțarea deciziei de soluționare a contestației.

Prin contestația nr. 2281/19.06.2024, înregistrată la Consiliu sub nr. 38797/19.06.2024, formulată de SRL, cu sediul în municipiul, județul, înmatriculată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr., având cod unic de

înregistrare, reprezentată legal prin, împotriva rezultatului procedurii simplificate, emis de către, în calitate de autoritate contractantă, organizată în vederea atribuirii contractului având ca obiect: „Servicii de proiectare, asistență tehnică din partea proiectantului si execuție lucrări pentru obiectivul de investiții „Extindere rețea de canalizare județul” - cod CPV 45232400-6, s-a solicitat:

- anularea adresei nr. 4078/12.06.2024, ca netemeinică și nelegală.
- anularea raportului procedurii de atribuire nr. 4076/12.06.2024 în părțile conținând deciziile de respingere a ofertei sale și, respectiv, rezultatul procedurii de atribuire.
- obligarea autorității contractante la reevaluarea ofertei sale cu respectarea regulilor documentației de atribuire, a tipului de contract - contract de proiectare și execuție de lucrări, a legislației în materia achizițiilor publice în vigoare și a jurisprudenței CJUE, general obligatorie pentru statele membre, precum și la stabilirea rezultatului procedurii de atribuire în mod temeinic și legal.

Conform prevederilor art. 17 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, contestațiile care fac obiectul dosarelor nr. 2138/2024 și nr. 2144/2024, au fost conexe pentru a se pronunța o soluție unitară, deoarece, acestea sunt formulate în cadrul aceleiași proceduri de atribuire.

În luarea deciziei, **CONSILIUL**, legal investit, a avut în vedere următoarele:

În fapt, prin contestația nr. 229/18.06.2024, înregistrată la Consiliu sub nr. 38583/19.06.2024, contestatorul precizează, preliminar, că, la data de 04.01.2024, autoritatea contractantă a publicat în SEAP anunțul de participare pentru procedura simplificată, nr. SCN1136728, în vederea atribuirii contractului de achiziție publică având ca obiect „Servicii de proiectare, asistență tehnică din partea proiectantului si execuție lucrări pentru obiectivul de investiții „Extindere rețea de canalizare județul” iar, la data de 12.06.2024, a postat în SEAP raportul procedurii nr. 4076/12.06.2024 și comunicarea rezultatului, acte pe care le consideră nelegale, întrucât, în acestea s-a reținut nerespectarea de către contestator a unor cerințe care au fost prevăzute în documentația de atribuire, precum și faptul că răspunsul pe care l-a oferit la una dintre clarificările autorității ,a fost neconcludent.

Astfel, consideră că rezultatul evaluării ofertelor este nelegal, deoarece, oferta sa este conformă, în continuare prezentând argumentele în susținere.

În justificarea interesul său legitim, invocă prevederile art. 2 alin (1) din Legea 101/2016 și precizează că acesta este reprezentat de posibilitatea atribuirii contractului către acesta, în condițiile în care, în urma admiterii contestației, s-ar constata că autoritatea contractantă a respins, în mod nelegal, oferta sa și a desemnat drept câștigător un alt ofertant.

Contestatorul menționează că, în raportul procedurii nr. 4076/12.06.2024, autoritatea contractantă a apreciat că oferta sa este inacceptabilă conform art. 134 alin (5) din Legea 98/2016, întrucât, în opinia autorității contractante, răspunsul său la clarificări a fost neconcludent, precum și neconformă, potrivit art. 137 alin (3) din Legea 98/2016, deoarece, oferta sa nu satisface, în mod corespunzător, cerințele caietului de sarcini.

În ceea ce privește raportul procedurii nr. 4076/12.06.2024 și comunicarea subsecventă, pe care le apreciază ca fiind nelegale, contestatorul precizează, în susținere, ca prim motiv, că, în mod eronat și abuziv, autoritatea contractantă a reținut faptul că acesta nu a îndeplinit cerința privind managerul sistemelor de management al calității.

În continuare, redă evaluarea răspunsului la solicitarea de clarificări nr. 3.

Precizează că responsabilul cu controlul de calitate este determinat de autoritatea contractantă, la pagina 14 din caietul de sarcini, ca fiind un expert non-cheie, iar la pagina 22-23 din caietul de sarcini sunt enumerate atribuțiile responsabilului cu controlul de calitate.

De asemenea, menționează că, niciunde, la punctul 6. Responsabil Control Calitate (CQ) de la paginile 22-23 din caietul de sarcini, nu se prevede necesitatea depunerii unei decizii de numire, motiv pentru care apreciază că nedepunerea deciziei în cadrul ofertei nu poate constitui motiv de neconformitate a ofertei.

Arată că, în fișa de date, se menționează că documentele se vor depune conform cerințelor de la punctul 4.4 din caietul de sarcini, iar, la această secțiune a caietului nu s-a prevăzut necesitatea depunerii în ofertă a deciziei de numire a responsabilului cu controlul calității.

Totodată, contestatorul specifică faptul că în CV-ul doamnei Irma au fost menționate 23 de proiecte de mare amploare, în cadrul căreia a asigurat controlul calității și au fost depuse, de asemenea, scrisori de recomandare.

În continuare, redă solicitarea de clarificare nr. 3.

În considerarea modalității de formulare a clarificării, coroborat cu faptul că niciunde în caietul de sarcini sau fișa de date nu se menționează în mod expres faptul că pentru responsabilul cu controlul calității ofertanții ar fi trebuit să depună decizia de numire, precizează că s-a conformat solicitării autorității contractante și a depus Decizia nr. 1/23.04.2024, întocmită la data solicitării ei de către autoritate prin clarificări, deoarece depunerea acestei decizii nu a fost solicitată în caietul de sarcini.

Precizează că, doar ,în cazul managerului de proiect și în cazul șefului echipei de proiectare, adică doar pentru personalul cheie (secțiunea A), au fost menționate solicitări minime privind experiența profesională, pentru personalul non-cheie (secțiunea B), cum este și

responsabilul de controlul calității, nu există cerințe privind experiența profesională sau calificările în caietul de sarcini, punctul 4.4.

De asemenea, precizează că, în privința șefului de șantier, s-a solicitat numirea acestuia de către executant. Pentru responsabilul tehnic cu execuția, s-a solicitat autorizație de la Inspectoratul de Stat în Construcții, însă, nu s-a solicitat o decizie de numire. Pentru topometristul autorizat de către Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară au fost prevăzute doar sarcinile, însă, acesta, conform denumirii, este autorizat. Pentru responsabilul securitate și sănătate în muncă au fost prevăzute, din nou, doar sarcinile, iar, pentru responsabilul de controlul calității au fost prevăzute doar un număr de 13 atribuții.

Însă, având în vedere cerințele total neuniforme și care au fost prevăzute distinct, special și punctual pentru fiecare persoană în parte, contestatorul afirmă că a înțeles să îndeplinească punctual cerința, definind în sarcina responsabilului cu controlul calității atribuțiile pe care le-a menționat autoritatea contractantă în caietul de sarcini. Susține că aceasta a fost solicitarea din documentația de atribuire, pe care a îndeplinit-o.

Consideră că autoritatea contractantă se prevalează în comunicare și în raportul procedurii de regulile inserate la finalul Cap. 11, punctul 4.4 din caietul de sarcini, reluate prin Fișa de date la pct. IV.4.1.

Evidențiază faptul că nu a fost solicitată deținerea unei anumite certificări/calificări/ atestări pentru responsabilul CQ.

Susține că, pentru persoana nominalizată, au fost depuse diplome care atestă absolvirea studiilor de specialitate.

Apreciază că autoritatea contractantă a decis, în mod nelegal, declararea drept neconformă a ofertei sale, pentru motivul că nu îndeplinește cerința din cadrul documentației de atribuire privind asigurarea expertului non-cheie responsabil cu controlul de calitate (CQ).

Reiterează faptul că în documentația de atribuire nu a fost prevăzută nicio cerință anume pentru responsabilul cu controlul de calitate - nu s-a specificat să dețină vreo calificare anume sau să se prezinte vreo anume autorizație și nu s-a solicitat, sub nicio formă, depunerea unui document anume.

În consecință, singurele documente doveditoare care ar fi putut fi solicitate erau certificatele și autorizațiile a căror deținere/obținere reprezintă obligație legală. Legislația actuală nu prevede necesitatea deținerii/obținerii de către persoana desemnată responsabil cu controlul calității a vreunei certificări sau autorizații.

În susținere, face trimitere la prevederile art. 14 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții.

Susține că cerința autorizării se referă doar la responsabilii tehnici, nu și la restul personalului propriu, deoarece, în temeiul Legii nr. 10/1995 și a regulamentelor conexe, în speță a Regulamentului din 1995

privind verificarea și expertizarea tehnică a proiectelor, expertizarea tehnică a execuției lucrărilor și a construcțiilor, precum și verificarea calității lucrărilor executate, sunt autorizați doar responsabilii tehnici cu execuția și verifcatorii de proiecte. Nu există bază legală și nici proceduri în vigoare de autorizare a responsabililor cu controlul calității.

Operatorii economici fac dovada implementării unui sistem de management al calității prin Certificatul ISO 9001 - Sistemul de Management al Calității (QMS). Precizează că a depus certificatul emis în conformitate cu Standardul ISO 9001 în ofertă la pagina 124, dovedind astfel îndeplinirea cerinței și că, de asemenea, sunt depuse Certificate ISO 9001 și pentru subcontractanți.

În continuare, invocă art. 4 din Regulamentul din 1997 privind conducerea și asigurarea calității în construcții.

E de părere că autoritatea contractantă și-a perceput greșit propria cerință, nefiind nici măcar posibil să fie solicitat ofertanților să depună certificate/autorizații din domenii/activități pentru care nu există bază legală de autorizare sau de certificare. Ca o consecință firească și evidentă, nu există niciunde în legislație prevăzută obligativitatea deținerii vreunei certificări/autorizări în domeniul controlului calității pentru persoanele fizice desemnate drept responsabili, ci, doar pentru persoanele juridice, contestatorul menționând că a depus în acest sens certificatul emis în conformitate cu Standardul ISO 9001, atât pentru acesta, cât și pentru subcontractanți.

Arată că, anexat răspunsului la clarificări, a depus cele două documente care nu au fost solicitate în documentația de atribuire, respectiv:

1. Decizia de numire a responsabilului cu controlul calității, poziție care rezultă cu claritate atât din organigrama pe care am depus-o, cât și din CV-ul persoanei desemnate.

2. Adeverința care atestă absolvirea unui curs de specialitate de către persoana desemnată drept responsabil cu controlul calității, calificare care nu este obligatorie potrivit legislației în vigoare. Având în vedere că dovada absolvirii vreunui curs de specialitate nu a fost solicitată, în mod expres, în documentația de atribuire, autoritatea solicitând doar atestatele, autorizațiile, și/sau licențele obligatorii conform legislației, în vederea executării contractului, rezultă cu puterea evidenței faptul că nedepunerea unui astfel de certificat/adeverință nu poate atrage neconformitatea ofertei.

Așadar, în legătură cu acest motiv, având în vedere toate argumentele de mai sus, contestatorul subliniază faptul că cerința este îndeplinită iar răspunsul, prin depunerea unor documente care nu au fost solicitate în documentația de atribuire, ci doar prin clarificare, este concludent.

De asemenea, contestatorul apreciază că modalitatea de plată către subcontractanți este cât se poate de clară.

În continuare, arată are este evaluarea răspunsului la solicitarea de clarificări nr. 5, făcând trimitere la cele reținute de autoritatea contractantă în acest sens.

Consideră că și față de acest aspect, autoritatea contractantă aplică greșit regulile pe care ea însăși le-a stabilit în documentația de atribuire.

Precizează că, la punctul 2.6 al capitolului 11 din caietul de sarcini, autoritatea contractantă a prevăzut, într-adevăr, faptul că, în acordul de subcontractare, se va menționa modalitatea de efectuare a plăților către subcontractanți în cadrul contractului, însă, la punctul 4 al aceluiași capitol, al doilea aliniat, autoritatea contractantă a prevăzut faptul că „(...) orice necorelare, omisiune ori neconformitate în privința documentelor ofertei, în raport cu caietul de sarcini ori prevederile legislației în vigoare, inclusiv în cazul lipsei unui document aferent propunerii tehnice/financiare ori neprezentarea acestuia conținând cel puțin informațiile solicitate, poate conduce la declararea ofertei ca neconformă.”

Așadar, menționează că, în documentația de atribuire, nu s-a stabilit declararea ca neconformă a ofertei în mod automat și fără posibilitatea de a solicita clarificări pentru aspectele permise de lege, ci prin chiar formularea „poate conduce”, autoritatea contractantă a deschis posibilitatea ca anumite erori/omisiuni să fie îndreptate în urma răspunsului la clarificări.

Consideră că lipsa mențiunii privind modalitatea în care se va efectua plata către subcontractanți este o omisiune a semnatarilor acordurilor de subcontractare, precizând că prin răspunsul pe care l-a formulat la clarificarea nr. 5, a specificat în mod clar și cât se poate de explicit faptul că pentru niciun subcontractant nu se aplică modalitatea de plată directă.

Menționează, de asemenea, că, în comunicare, autoritatea contractantă nu arată că nu ar fi înțeles răspunsul său, ci, specifică faptul că informația nu a fost prezentată în ofertă. Răspunsul este, în mod evident, concludent, problematica supusă discuției fiind lămurită dincolo de orice dubiu.

Pe de altă parte, semnalează că legiuitorul a înțeles să limiteze absurdul unor situații care se pot ivi în cadrul procedurilor de atribuire și a reglementat, prin articolele 134-135 din HG 395/2016, prevăzând faptul că omisiunile, abaterile tehnice minore și viciile de formă pot fi corectate, fără ca aceasta să conducă la modificarea ofertei.

În acest sens, invocă alin. (3) al art. 135 din HG 395/2016, precizând, totodată, că, prin răspunsul său a înlăturat un clar viciu de formă al acordurilor de subcontractare, sub forma omisiunii de a menționa în aceste documente modalitatea de efectuare a plății către subcontractanți.

În acordurile de subcontractare nu s-a prevăzut contrariul, ci, a fost precizat, în întreaga ofertă, mai exact în acordul de asociere, un singur

cont bancar al contestatorului, care, prin același document, a fost împuternicit să emită facturi și să încaseze plăți. Niciunde nu au fost prevăzute conturile bancare ale subcontractanților.

Prin urmare, subliniază faptul că omisiunea a fost îndepărtată, iar răspunsul la clarificare este concludent.

În continuare, în susținere, face trimitere la cele reținute de autoritatea contractantă la finalul comunicării.

Contestatorul susține că oferta sa îndeplinește, în integralitate, cerințele documentației de atribuire, sens în care, apreciază că afirmațiile autorității contractante sunt neîntemeiate, iar, răspunsurile la solicitările de clarificări adresate de către comisia de evaluare au fost mai mult decât concludente.

Precizează că autoritatea contractanta are obligația de a realiza evaluarea ofertelor strict prin raportare la cerințele documentației de atribuire, nu prin raportare la altele, diminuate sau majorate, sens în care au statuat atât Consiliul, cât și instanțele de judecată, autoritatea contractantă având obligația în aceeași măsură cu ofertanții de a respecta întocmai cerințele documentației de atribuire, cu privire la care îi incumbă obligația prevăzută de alin. (1) al art. 154 din Legea nr. 98/2016.

Totodată, în conformitate cu prevederile alin. (2) al art. 20 din HG nr. 395/2016, documentația de atribuire conține orice cerință, criteriu, regulă și alte informații necesare pentru a asigura ofertantului/candidatului o informare complete, corectă și explicită cu privire la modul de aplicare a procedurii de atribuire.

Prin urmare, apreciază că autorității contractante îi incumbă obligația de a le solicita ofertanților doar acele documente pentru care în documentația de atribuire există obligația explicită de depunere a lor odată cu oferta. În același timp, autoritatea contractantă are obligația de a respecta dreptul fiecărui ofertant de a depune în oferta sa doar documentele care au fost solicitate în mod expres prin fișa tehnică a fi depuse și în niciun caz solicitarea de documente justificative pentru cerințe pentru care acestea nu au fost solicitate la depunerea ofertei.

Prin adresa nr. 4592/08.07.2024, înregistrată la CNSC sub nr. 43300/09.07.2024, autoritatea contractantă transmite un punct de vedere față de contestația formulată de SRL, solicitând Consiliului respingerea contestației ca nefondată și totodată să dispună continuarea procedurii de atribuire.

În preambul, face o scurtă prezentare a situației de fapt, precizând că în urma finalizării procedurii de evaluare a ofertelor de către comisia de evaluare, a fost întocmit și aprobat raportul procedurii nr. 4076/12.06.2024, rezultatul procedurii fiind comunicat ofertanților participanți, prin care li s-a adus la cunoștință faptul că oferta depusă de către SRL a fost desemnată câștigătoare în urma aplicării criteriului de atribuire, așa cum a fost stabilit în documentația de

atribuire, respectiv „Cel mai bun raport calitate-preț”, cumulând 100 de puncte și ocupând locul întâi în clasamentul întocmit la finalizarea evaluării ofertelor, iar oferta depusă de către Asociera a fost declarată respinsă ca inacceptabilă în baza art. 134, alin. (5) din H.G. nr. 395/2016 și respinsă ca neconformă, în baza art. 137 alin. (3), lit. a) din HG 395/2016.

Ca urmare, împotriva comunicării rezultatului procedurii nr. 4079/12.06.2024 și a raportului procedurii nr. 4076/12.06.2024 emise de, Asociera a transmis CNSC contestația nr. 229/18.06.2024 în ceea ce privește evaluarea ofertei sale, cât și a tuturor actelor care au stat la baza emiterii deciziei autorității contractante, precum și a tuturor actelor subsecvente raportului procedurii.

În ceea ce privește faptul că, în mod eronat și abuziv, autoritatea contractantă a reținut faptul că Asociera nu a îndeplinit cerința privind managerul sistemelor de management al calității, autoritatea contractantă susține că, în cadrul etapei de evaluare a conformității propunerilor tehnice cu prevederile caietului de sarcini și, după caz, cu factorii de evaluare, comisia de evaluare a ofertelor a constatat faptul că există mai multe neconcordanțe cu privire la propunerea tehnică depusă de către Asociera

Menționează că, prin solicitarea de clarificări nr. 2846/22.04.2024, autoritatea contractantă a solicitat ofertantului o serie de clarificări, redând în continuare solicitarea de clarificări nr. 3.

Astfel, ofertantul Asociera a răspuns la solicitarea de clarificări prin adresa nr. 157/23.04.2024, prezentând o adeverință emisă în data de 12.04.2024, prin care se certifică faptul că dna ing. a absolvit cursul de specializare autorizat în ocupația manager al sistemelor de management al calității, în cadrul căreia este specificat faptul că a absolvit examenul în data de 29.03.2024, adică după data limită de depunere a ofertelor.

Totodată, precizează că ofertantul prezintă decizia de numire a doamnei ing. în funcția de responsabil cu controlul de calitate (CQ), aceasta fiind emisă la data de 23.04.2024, adică după data limită de depunere a ofertelor.

Conform cerințelor din caietul de sarcini, capitolul 11 Modul de prezentare și întocmire a ofertei tehnice, subcapitolul 2.1., lit. b), cerință preluată și în fișa de date a achiziției publice, la secțiunea IV.4.1 Modul de prezentare al propunerii tehnice, „b) resurse (personal și instalații/echipamente): (...) Ofertantul va prezenta atestatele, autorizațiile sau licențele necesare și/sau obligatorii conform legislației, în vederea executării contractului. Pentru personalul propus se va prezenta CV, declarație de disponibilitate/contract de muncă, diplome și adeverințe, certificate/autorizații valabile la data depunerii ofertei în conformitate cu cerințele din caietul de sarcini cav. 4.4”.

Precizează că, având în vedere cele de mai sus, comisia de evaluare a constatat că, la data depunerii ofertei, aceasta nu respectă cerința din cadrul documentației de atribuire privind asigurarea expertului non-cheie responsabil cu controlul de calitate (CQ).

În urma analizării răspunsului primit la solicitarea de clarificări, comisia de evaluare a decis că răspunsul prezentat de către ofertant este neconcludent, în baza art. 134 alin. (5) din HG nr. 395/2016, precizând, în același timp, că oferta nu respectă cerințele din cadrul documentației de atribuire, fiind incidente prevederile art. 137 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016.

În susținere face trimitere la cele specificate în cadrul caietului de sarcini la cap. 4.4 Personalul executantului, litera B. Personalul non-cheie necesar pentru realizarea activităților proiectului - pagina 23, precum și la cele regăsite la pagina 13.

Concluzionează că ofertantul avea obligația de a prezenta atestatele, autorizațiile sau licențele necesare și/sau obligatorii pentru toți experții non-cheie. De altfel, deși în contestație susține faptul că autoritatea contractantă nu a solicitat aceste documente, ofertantul le-a prezentat pentru ceilalți experți non-cheie (topometrist autorizat OCPI, coordonator Serviciu în Securitatea Muncii, etc.), mai puțin pentru responsabilul cu calitatea (CQ).

De asemenea, precizează că printre atribuțiile responsabilului cu calitatea (CQ) din cadrul caietului de sarcini (pagina 22) sunt și următoarele: „respectă legislația și reglementările tehnice specifice domeniului pentru care a fost autorizat; implementează și menține Sistemul de Asigurare a Calității în domeniul de autorizare”.

Specifică faptul că aceste atribuții le-a cuprins și ofertantul în cadrul propunerii tehnice, deci, este clar că ofertantul știe și este de acord că expertul respectiv trebuie să fie autorizat în acest domeniu al calității.

Totodată, invocă prevederile Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, respectiv art. 14 alin (2), menționând că, pe lângă responsabilii tehnici, cu execuția, ofertantul trebuie să dispună și de personal propriu calificat în domeniu respectiv, fiind necesară o decizie de numire în acest sens, astfel încât, personalului respectiv să-i fie delegate atribuțiile specifice în domeniul calității.

Faptul că în documentație nu au fost enumerate exhaustiv atestările și calificările necesare persoanelor fizice și juridice pentru execuția lucrărilor în cadru legal, nu înseamnă că autoritatea contractantă nu trebuie să verifice măsura în care ofertanții pot desfășura legal activitățile necesare pentru derularea contractului. Astfel, ofertanții au responsabilitatea de a-și elabora oferta în conformitate cu asigurarea nivelului de calitate corespunzător cerințelor fundamentale aplicabile lucrărilor cuprinse în obiectul contractului, în conformitate cu prevederile Legii nr. 10/1995 și a altor legi incidente.

Mai mult, prezintă relevanță în cauză și mențiunea din fișa de date a achiziției, de la punctul III. 1.5) „Legislația aplicabilă”, prin care se face trimitere la respectarea de către părțile implicate în procedură a Legii nr. 10/1995, privind calitatea în construcții.

Astfel, evidențiază obligația operatorilor economici de a respecta toate normele tehnice și normativele în vigoare la data depunerii ofertei pentru a depune o ofertă conformă și implicit a realiza contractul în cazul atribuirii.

Consideră că, este obligația autorității contractante de a verifica respectarea întocmai de către participanți a prescripțiilor documentației și a legislației aplicabile, pentru autoritatea contractantă, fiind de interes ca ofertantul să facă dovada că este abilitat să execute și lucrările supuse prezentei proceduri.

Apreciază că întocmirea deficitară a ofertei este imputabilă ofertantului care a prezentat-o, iar, nu autorității contractante, a cărei obligație era de a controla respectarea întocmai de către participanți a prescripțiilor documentației. Susține că orice operator economic interesat să participe la o procedură trebuie să manifeste o diligență sporită, încât să nu existe suspiciuni sau neclarități cu privire la oferta sa și, astfel, să prevină orice risc de respingere a ei.

Invocând prevederile art. 133 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 395/2016, precizează că oferta care nu satisface cerințele caietului de sarcini este considerată o ofertă neconformă (art. 137 alin. (3) lit. a) din hotărâre), iar comisia de evaluare are obligația de a respinge ofertele neconforme (art. 137 alin. 1 din hotărâre).

În același timp, precizează faptul că toți ceilalți ofertanți au înțeles aceste cerințe formulate de autoritatea contractantă în documentația de atribuire, prezentând în oferta tehnică documentele solicitate.

În opinia sa, prin nedepunerea tuturor documentelor solicitate prin documentația de atribuire în cadrul ofertelor la momentul depunerii, nu se respectă cerințele documentației de atribuire, iar prin declararea ca admisibile a ofertelor respective, s-ar încălca principiul tratamentului egal, raportat la ceilalți ofertanți care au înțeles să respecte întocmai cerințele autorității contractante și depus toate documentele solicitate la momentul depunerii ofertelor, împreună cu costurile suplimentare aferente.

Astfel, consideră că răspunsul prezentat de către ofertant este neconcludent și, în același timp, că oferta nu respectă cerințele din cadrul documentației de atribuire.

Concluzionează că evaluarea propunerii tehnice depuse de către contestator a fost realizată cu rigurozitatea impusă de legislația în domeniul achizițiilor publice, comisia de evaluare exercitându-și atribuțiile în conformitate cu prevederile art. 127 alin. (1) lit. f), art. 131 alin. (4) și art. 133 alin. (1) și alin. (2) din H.G. nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește aprecierea faptului că modalitatea de plată către subcontractanți este cât se poate de clară, autoritatea contractantă redă, în continuare, solicitarea de clarificări nr. 2846/22.04.2024, respectiv, solicitarea de clarificări nr. 5, față de care, ofertantul contestator a răspuns prin adresa nr. 157/23.04.2024.

Menționează că ofertantul face referire la acordurile de subcontractare, prezentate în cadrul documentelor de calificare, precizând, în răspunsul la solicitarea de clarificări faptul că „Nu se aplică opțiunea de plată directă” pentru niciunul dintre cei patru subcontractanți, însă în acordurile de subcontractare respective nu este precizat acest lucru. Ofertantul nu a prezentat în ofertă modalitatea de efectuare a plăților către subcontractanții utilizați, și anume, dacă subcontractanții optează sau nu să fie plătiți direct de către autoritatea contractantă sau prin intermediul liderului de proiect.

Autoritatea contractantă precizează că în urma analizării răspunsului primit la solicitarea de clarificări, comisia de evaluare a decis că răspunsul prezentat de către ofertant este neconcludent, în baza art. 134 alin. (5) din HG nr. 395/2016 și, în același timp, că oferta nu respectă cerințele din cadrul documentației de atribuire, fiind incidente prevederile art. 137 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016.

Față de solicitările din cadrul caietului de sarcini, cap. 11. Modul de prezentare și întocmire a ofertei tehnice, punctul 2.6 (pagina 41), unde autoritatea contractantă a solicitat explicit și în mod clar această cerință, însă ofertantul nu a ținut cont de aceasta în oferta tehnică, menționează că prezentarea unui singur cont în acordul de asociere nu clarifică modul de plată al subcontractanților, aceștia nefiind parte în cadrul acestui acord. Cu subcontractanții sunt încheiate acorduri de subcontractare. În cadrul acestor acorduri de subcontractare și nici în altă parte a ofertei tehnice nu este precizat modul de plată a subcontractanților.

Totodată, apreciază că nerespectarea acestei cerințe nu reprezintă un viciu de formă, informațiile prezentate în răspunsul la clarificări nefiind susținute în mod neechivoc de sensul și conținutul altor informații existente inițial în oferta tehnică și neavând nici rol de clarificare sau confirmare a unor informații existente.

Așadar, consideră că răspunsul prezentat de către ofertant este neconcludent și că oferta nu respectă cerințele din cadrul documentației de atribuire.

Prin urmare, reiterează că întocmirea deficitară a ofertei este imputabilă ofertantului care a prezentat-o, iar nu autorității contractante, a cărei obligație era de a controla respectarea întocmai de către participanți a prescripțiilor documentației, în acest sens, orice operator economic interesat să participe la o procedură trebuie să manifeste o diligență sporită, încât să nu existe suspiciuni sau neclarități cu privire la oferta sa și, astfel, să prevină orice risc de respingere a ei.

Subliniază faptul că documentația de atribuire, așa cum aceasta este întocmită de autoritatea contractantă, este obligatorie atât pentru operatorii economici participanți la procedură, care au obligația de a-și elabora ofertele în conformitate cu prevederile acesteia, cât și pentru autoritatea contractantă, aceasta fiind obligată ca în desfășurarea procedurii de atribuire să respecte atât dispozițiile legale aplicabile în acest domeniu, cât și prevederile propriei documentații de atribuire care stabilește regulile ce trebuie respectate de ambele părți în derularea procesului competitiv.

În concluzie, consideră că evaluarea propunerii tehnice depuse de către Asociera a fost realizată cu rigurozitatea impusă de legislația în domeniul achizițiilor publice, comisia de evaluare exercitându-și atribuțiile în conformitate cu prevederile art. 127 alin. (1) lit. f), art. 131 alin. (4) și art. 133 alin. (1) și alin. (2) din HG nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Apreciază că și-a îndeplinit toate obligațiile legale și a făcut toate diligențele necesare în așa măsură încât să fie respectate prevederile legale și principiile în achizițiile publice, respectiv principiile nediscriminării și tratamentului egal, recunoașterea reciprocă, precum și cel al eficienței utilizării fondurilor publice.

În ceea ce privește capătul de cerere formulat de contestator, referitor la anularea deciziei autorității contractante de respingere a ofertei Asociera SRL (lider de asociere) - SRL (asociat) și de declarare drept admisibilă și câștigătoare a ofertei depuse de către SRL, precum și a actelor subsecvente și a celor care au stat la baza emiterii acestora, precizează că Asociera nu a motivat, în fapt și în drept, această solicitare, neinvocând argumente în susținerea opiniei sale potrivit căreia comisia de evaluare a declarat, în mod nelegal, admisibilă și câștigătoare oferta depusă de către SRL, motiv pentru care, consideră că nu se impune reevaluarea acesteia.

Menționează că ofertantul desemnat câștigător, respectiv SRL, a demonstrat, prin propunerea tehnică și financiară depuse, realizarea tuturor activităților manageriale necesare atingerii obiectivelor propuse în cadrul proiectelor și implementării cu succes a acestora. Propunerea tehnică și financiară elaborate de ofertant respecta în totalitate cerințele prevăzute în caietul de sarcini, ofertantul luând în considerare complexitatea, resursele necesare (de timp, financiare și de orice altă natură) și specificul viitorului contract de proiectare și execuție. Consideră că ofertantul este capabil să ducă la bun sfârșit contractul care este obiectul prezentei proceduri de achiziție publică, fără să aducă prejudicii, de nicio natură, autorității contractante și utilizatorilor obiectivului de investiții.

În concluzie, consideră că și-a îndeplinit toate obligațiile legale și a realizat toate diligențele necesare în așa măsură încât să fie respectate

prevederile legale și principiile în achizițiile publice, respectiv principiile nediscriminării și tratamentului egal, recunoașterea reciprocă, precum și cel al eficienței utilizării fondurilor publice, solicitând Consiliului respingerea contestației depuse ca nefondată și totodată să dispună continuarea procedurii de atribuire.

În drept invocă prevederile Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, HG nr. 395/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Codul de Procedură Civilă și Codul Civil și atașează o serie de documente.

Prin adresa înregistrată la Consiliu sub nr. 45253/17.07.2024, ca urmare a punctului de vedere transmis de autoritatea contractantă, contestatorul transmite concluzii scrise, prin care își menține, în integralitate, argumentele din contestație, solicitând admiterea acesteia.

În considerarea faptului că raportul procedurii nr. 4076/12.06.2024 și comunicarea subsecventă sunt acte nelegale, contestatorul precizează că autoritatea contractantă a reținut, în mod eronat și abuziv, faptul că acesta nu a îndeplinit cerința privind managerul sistemelor de management al calității.

Contestatorul precizează că, parcurgând punctul de vedere al autorității contractante, observă faptul că se referă de mai multe ori la „autorizarea conform legii” a responsabilului cu controlul calității, însă nu indică temeiul legal al acestei autorizări, subliniind faptul că a arătat prin contestație faptul că regulamentele aflate în legătură cu Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, nu prevăd nici măcar posibilitatea atestării/autorizării unei persoane fizice în domeniul controlului calității.

Menționează că autoritatea contractantă, prin punctul său de vedere, nu probează contrariul celor arătate în contestație, respectiv, nu demonstrează faptul că în România există vreun text de lege în vigoare care să oblige personalul responsabil cu controlul calității să se autorizeze în domeniu. Nu există bază legală pentru așa ceva. Bază legală nu există pentru niciun fel de autorizare a responsabilului cu controlul calității, indiferent dacă ne referim la autorizare obligatorie sau facultativă.

Arată că, la pagina 6 din punctul de vedere, autoritatea contractantă citește și interpretează greșit prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 10/1995, precizând că textul de lege se referă la faptul că pe lângă responsabilul tehnic cu execuția (RTE) autorizat, operatorul economic are nevoie și de personal propriu în vederea implementării

sistemului de management al calității. Nicidecum textul de lege nu se referă la faptul că și personalul propriu trebuie să fie autorizat, deoarece, într-o atare ipoteză, ar fi folosit conjuncția „sau” în loc de „și”. Apreciază că interpretarea sa este confirmată de faptul că niciunul dintre regulamentele aflate în legătură cu Legea nr. 10/1995 nu conține vreo prevedere în baza căreia ar fi posibilă autorizarea responsabililor cu controlul calității.

Precizează că, în virtutea acestui personal propriu, dar și cu îndeplinirea unor alte condiții specifice, operatorul economic solicită Certificarea ISO 9001, care atestă faptul că la nivelul respectivului operator economic este implementat, conform standardelor, un sistem de management al controlului calității. Menționează că a depus Certificatul ISO 9001 la pagina 124 din propunerea tehnică.

În opinia sa, prevederile generale din documentația de atribuire referitoare la obligativitatea depunerii unor atestate, autorizații sau licențe necesare și/sau obligatorii conform legislației, sau prevederile la fel de generale de pagina 13 din caietul de sarcini sau cele de la punctul 4.4 litera B din Caietul de sarcini, redactate de autoritate la pagina 5 a punctului de vedere, nu se aplică și în privința responsabilului cu controlul calității, deoarece pentru această categorie de personal legislația nu conține un text care să servească drept temei al autorizării.

Subliniază faptul că, în contestație, a arătat faptul că autoritatea contractantă a ales să prevadă, în mod expres, pentru fiecare expert non-cheie în parte, o listă a documentelor care se vor depune. A depus, strict, ceea ce a solicitat, cu titlu particular, autoritatea contractantă, respectând întocmai, documentația de atribuire.

Consideră că, în speță, pentru responsabilul cu controlul calității, autoritatea contractantă nu a solicitat o autorizare, iar, legea nu prevede posibilitatea unei autorizări, motiv pentru care oferta sa nu poate fi declarată neconformă pentru că nu îndeplinește o închipuită cerință a autorității contractante, care nu a fost prevăzută în documentația de atribuire și care nici măcar nu poate fi îndeplinită. Ordinul care prevedea posibilitatea autorizării responsabililor cu controlul calității a fost abrogat în anul 2009.

Faptul că, în sarcinile personalului de specialitate de la pagina 22 din caietul de sarcini, autoritatea contractantă a ales să utilizeze formularea „pentru care a fost autorizat” sau „în domeniul de autorizare”, nu are absolut nicio valoare, deoarece, lipsește temeiul legal al unei astfel de autorizări. Nu are cine să autorizeze și nu există temei legal pentru autorizarea responsabililor cu controlul calității. Inspectoratul de Stat în Construcții, în baza regulamentelor aflate în legătură cu Legea nr. 10/1995 autorizează doar responsabili tehnici cu execuția și verifcatorii de proiect.

Susține cu tărie faptul că o astfel de bază legală nu există în legislația în vigoare în România la acest moment, considerând că

autoritatea contractantă ar fi trebuit să indice temeiul legal care contrazice cele susținute de acesta, necesitatea unei autorizații fiind un fapt pozitiv care poate fi dovedit, dacă o astfel de dovadă există, însă, autoritatea nu a făcut dovada contrară afirmațiilor sale.

Față de afirmațiile de la paragraful 4, la pagina 6 din punctul de vedere, contestatorul menționează faptul că autoritatea contractantă trebuie să se limiteze la verificarea conformității ofertelor cu cerințele pe care le-a prevăzut în mod expres.

Conform Agenției Naționale pentru Achiziții Publice, principiul transparenței presupune aducerea la cunoștința publicului a tuturor informațiilor referitoare la aplicarea procedurii de atribuire în scopul garantării eliminării riscului de favoritism și de comportament arbitrar din partea autorității contractante. Toate informațiile cu privire la procedura de achiziție trebuie să fie formulate clar, precis, univoc în anunțul/invitația de participare și în documentația de atribuire oferind operatorilor economici o poziție de egalitate atât în momentul în care își pregătesc ofertele cât și în momentul în care acestea sunt evaluate de către autoritatea contractantă. Efecte obținute: înțelegerea de către potențialii candidați/ofertanți a necesităților obiective ale autorității contractante și a modului în care aceste necesități se reflectă în documentația de atribuire. Acest principiu este fără doar și poate încălcat de autoritatea contractantă care acum uzează de cerințe pe care nu le-a publicat în mod expres.

Apreciază că autoritatea contractantă admite, practic, faptul că a omis să precizeze, în mod exhaustiv, în documentația de atribuire, toate atestările și calificările persoanelor fizice. Precizează că, în privința posibilității autorității contractante de a verifica dacă ofertanții pot desfășura, în mod legal, activitățile pentru derularea contractului, are dubii legate de competențele pe care autoritatea le deține în acest sens. Per a contrario, desfășurarea în mod nelegal a activității presupune încălcarea unui text de lege pe care, însă, autoritatea contractantă nu îl menționează.

Menționează că are implementat un sistem de management al controlului calității, depunând, în acest sens, Certificatul IUO 9001, precizând, totodată, că autoritatea contractantă a solicitat ca operatorii economici să depună o astfel de dovadă, nicidecum persoanele fizice. Susține că prin prezentarea certificatului ISO 9001, la pagina 124 a propunerii tehnice, îndeplinește cerințele autorității referitoare la controlul calității.

De asemenea, contestatorul arată că, la pagina 6 din punctul de vedere, autoritatea menționează faptul că în Fișa de date, la capitolul Legislație aplicabilă, se face trimitere la respectarea Legii nr. 10/1995. Astfel, susține că nici Legea nr. 10/2005 și nici regulamentele emise în punerea ei în aplicare, nu prevăd vreun text de lege în baza căruia să fie autorizată responsabilii cu controlul calității.

Subliniază faptul că autoritatea contractantă nu poate reține neconformitatea ofertei pe care a depus-o, atâta timp cât, nu menționează care este temeiul legal al autorizării personalului responsabil cu controlul calității.

Evidențiază faptul că Ordinul nr. 1487/2008 pentru modificarea procedurii de autorizare a personalului de specialitate în construcții, aprobată prin Ordinul inspectorului general de stat al Inspectoratului de Stat în Construcții nr. 646/2007, a fost în vigoare de la 07 octombrie 2008 până la 03 iunie 2009, fiind abrogat prin Ordinul 356/2009.

Practic, consideră că de la data abrogării acestui ordin, pe fondul neadoptării unei alte proceduri, nu există temei legal al autorizării responsabililor cu controlul calității.

Susține că a respectat toate normele tehnice și normativele în vigoare la data depunerii ofertei și a întocmit o ofertă conformă, cerințele privind responsabilul cu controlul calității fiind îndeplinite prin depunerea tuturor documentelor enumerate în caietul de sarcini, iar, cerința privind sistemul de management al calității este îndeplinită prin depunerea certificatului ISO 9001.

Precizează că, în etapa de evaluare a ofertelor, autoritatea contractantă trebuie să verifice respectarea întocmai de către participanți a prescripțiilor documentației de atribuire, cu care contestatorul este de acord însă prescripțiile documentației de atribuire sunt doar cele înscrise, în mod expres, în documentația de atribuire, iar nu altele, apărute pe parcurs și neaduse la cunoștința ofertanților.

Consideră că depunerea deciziei de numire a doamnei, după data limită de depunere a ofertelor, nu reprezintă o modificare a ofertei, ci, o corectare permisă de lege.

Contestatorul menționează că, și în ipoteza în care, prin documentația de atribuire s-ar fi solicitat depunerea unei astfel de decizii, iar, acesta ar fi omis să o depună, depunerea ei, ulterioară, ar fi însemnat, în opinia sa, o completare formală sau de confirmare. Precizează că, în oferta pe care a transmis-o, doamna este menționată ca fiind persoana responsabilă cu controlul calității din cadrul societății contestatoare, fiindu-i specificate și atribuțiile, susținând că, practic, decizia de numire confirmă cele pe care le-a menționat, deja, în oferta pe care a depus-o, fiind astfel o completare a ofertei permisă de lege, care nu atrage modificarea ofertei. O modificare nepermisă de lege ar fi fost în ipoteza în care acesta ar fi menționat în ofertă o persoană și, ulterior, ar fi depus decizia de numire a altei persoane. Însă a depus decizia de numire tocmai a persoanei nominalizate în ofertă.

Mai mult, arată că autoritatea contractantă nu a prevăzut în documentația de atribuire faptul că, în situația nedepunerii unor documente, oferta va fi considerată neconformă, nefiind astfel, incident,e în privința acestui aspect, prevederile art. 134 alin. (9) lit. e) din HG nr. 395/2016.

Totodată, menționează că niciunde la punctul 6. Responsabil Control Calitate (CQ), de la paginile 22-23, din caietul de sarcini, nu se prevede necesitatea depunerii unei decizii de numire, motiv pentru care, apreciază că nedepunerea deciziei în cadrul ofertei nu poate constitui motiv de neconformitate a ofertei.

Semnalează că în fișa de date se menționează că documentele se vor depune conform cerințelor de la punctul 4.4 din caietul de sarcini, iar, la această secțiune a caietului nu s-a prevăzut necesitatea depunerii în ofertă a deciziei de numire a responsabilului cu controlul calității.

De asemenea, arată că în CV-ul doamnei au fost menționate 23 de proiecte de mare amploare, în cadrul cărora a asigurat controlul calității și au fost depuse, de asemenea, scrisori de recomandare.

În continuare, face trimitere la conținutul solicitării de clarificare nr. 3.

Susține că, în considerarea modalității de formulare a clarificării, coroborat cu faptul că niciunde în caietul de sarcini sau fișa de date nu se menționează, în mod expres, faptul că, pentru responsabilul cu controlul calității, ofertanții ar fi trebuit să depună decizia de numire, s-a conformat solicitării autorității contractante și a depus decizia nr. 1/23.04.2024, întocmită la data solicitării ei de către autoritate, prin clarificări, deoarece, depunerea acestei decizii nu a fost solicitată în caietul de sarcini. Menționează că, față de data emiterii acestei decizii, ar fi avut varianta de a o antedata, însă, susține că un astfel de comportament nu îl caracterizează. În continuare, contestatorul își pune o serie de întrebări, respectiv: cum ar fi procedat autoritatea contractantă în situația în care ar fi depus o decizie de numire antedată și dacă ar fi persistat în dorința sa de eliminare a acestuia din procedura de atribuire, apreciind, totodată, că răspunsul ar fi fost afirmativ.

Consideră că, tot din formularea clarificării, reiese faptul că autoritatea contractantă privește certificatul de absolvire a cursului pentru această calificare (nenominalizat în documentația de atribuire) și decizia de numire, drept două modalități alternative de îndeplinire a cerinței.

În opinia sa, depunerea deciziei este o completare formală a ofertei, nicidecum, o modificare a acesteia, dat fiind faptul că persoana numită a fost declarată, în ofertă, ca fiind responsabil cu controlul calității, considerând că în această ipoteză nu este relevantă data emiterii deciziei de numire.

Reiterează faptul că autoritatea contractantă a ales să enumere, pentru fiecare expert în parte, documentele necesar a fi depuse, nemaifiind, astfel, aplicabile regulile cu caracter general din documentația de atribuire, ci enumerarea limitativă, care are caracter special. Apreciază că pentru responsabilul cu controlul calității nu a fost menționată obligativitatea depunerii vreunui document, motiv pentru

care, autoritatea contractantă nu poate veni acum să declare drept neconformă oferta sa pentru lipsa unui document pe care nu l-a solicitat. Socotește că aceasta echivalează cu evaluarea ofertei peste regulile documentației de atribuire, care sunt deopotrivă obligatorii pentru operatorii economici, dar și pentru autoritatea contractantă, și niciuna dintre părți nu are posibilitatea de a deroga de la ce s-a solicitat negru pe alb în documentație. Regula este valabilă și în sens invers, adică, autoritatea nu se poate raporta în etapa de evaluare a ofertelor la cerințe pe care nu le-a prevăzut în mod expres.

Având în vedere cerințele total neuniforme și care au fost prevăzute distinct, special și punctual pentru fiecare persoană în parte, precizează că a înțeles să îndeplinească punctual cerința, definind în sarcina responsabilului cu controlul calității atribuțiile pe care le-a menționat autoritatea contractantă în caietul de sarcini. Subliniază faptul că aceasta a fost solicitarea din documentația de atribuire, pe care a îndeplinit-o.

Așadar, evidențiază Consiliului că, în opinia sa, cerința este îndeplinită, iar răspunsul, ca urmare a dovedirii îndeplinirii cerinței, este unul concludent.

Apreciază că modalitatea de plată către subcontractanți este cât se poate de clară, sens în care, menționează că, după părerea sa, nici măcar prin punctul de vedere autoritatea contractantă nu indică de ce anume răspunsul este neconcludent.

Practic, consideră că se poate remarca faptul că autoritatea contractantă a observat omisiunea sa, a solicitat o clarificare în acest sens, pentru ca apoi, indiferent de răspunsul pe care l-ar fi oferit, să declare oferta neconformă.

Prin urmare, scoate în evidență faptul că, după părerea sa, un atare comportament contravine, în primul rând, principiului bunei-credințe, iar, mai apoi, regulilor din materia atribuirii contractelor de achiziție publică, deoarece, se presupune că, atâta timp cât autoritatea a considerat necesară o clarificare în acest sens, în situația în care, prin răspuns, se lămurește problematica supusă atenției, răspunsul nu poate fi considerat unul neconcludent, iar oferta nu poate fi declarată neconformă. Cu alte cuvinte, dacă autoritatea decide să solicite o clarificare, este obligată să țină cont de răspuns, nu să se comporte ca și cum nu ar fi solicitat clarificarea.

Face trimitere la punctul 4 al aceluiași capitol, al doilea aliniat, și coroborat cu faptul că a fost solicitată o clarificare în acest sens, apreciază că autoritatea contractantă era obligată să ia în considerare răspunsul său care reprezintă doar îndreptarea unei omisiuni și nu modifică sub nicio formă oferta depusă.

Apreciază că declararea drept neconformă a ofertei pentru neprecizarea în ofertă a modalității în care se va efectua plata către subcontractanți ar fi putut avea loc doar în ipoteza în care autoritatea

contractantă ar fi prevăzut în mod expres în caietul de sarcini sancțiunea expresă constând în declararea drept neconformă a ofertei în caz de omisiuni în privința documentelor, reiterând faptul că autoritatea nu a prevăzut o sancțiune în mod expres (pentru a fi incidente prevederile art. 134 alin. (9) lit. e) din HG nr. 395/2016).

Menționează că nu a fost prevăzută în documentația de atribuire declararea ca neconformă a ofertei în mod automat și fără posibilitatea de a solicita clarificări pentru aspectele permise de lege, ci prin chiar formularea „poate conduce”, autoritatea contractantă a deschis posibilitatea ca anumite erori/omisiuni să fie îndreptate în urma răspunsului la clarificări.

În opinia sa, contestatorul precizează că lipsa mențiunii privind modalitatea în care se va efectua plata către subcontractanți este o omisiune a semnatarilor acordurilor de subcontractare, însă prin răspunsul pe care l-a formulat la clarificarea nr. 5, a specificat faptul că pentru niciun subcontractant nu se aplică modalitatea de plată directă.

În susținere invocă prevederile alin. 3 al art. 135 din HG 395/2016.

Evidențiază faptul că prin răspunsul său a înlăturat un clar viciu de formă al acordurilor de subcontractare, sub forma omisiunii de a menționa în aceste documente modalitatea de efectuare a plății către subcontractanți.

Pe de altă parte, apreciază că indiferent dacă ar efectua plata direct către ofertant sau ar efectua-o către fiecare subcontractant, este exact același lucru pentru autoritatea contractantă, plata trebuind efectuată în ambele ipoteze. Omisiunea menționării în ofertă a modalității de plată către subcontractanți nu este un element definitoriu al ofertei, iar prin răspuns, contestatorul consideră că nu a creat o situație incertă, ci a menționat cât se poate de clar care anume este modalitatea de plată.

Față de solicitarea sa de anulare a raportului procedurii, susține că a motivat faptul că acesta este nelegal, declararea drept neconformă a ofertei sale fiind contrară legii, atât în privința motivului legat de responsabilul cu controlul calității, cât și în privința motivului legat de modalitatea de efectuare a plății către subcontractanți.

În concluzie, având în vedere faptul că:

- în privința responsabilului cu controlul calității, autorizarea despre care menționează autoritatea contractantă în Raportul procedurii este lipsită de temei legal, nefiind deci posibilă obținerea unei astfel de autorizări;
- depunerea deciziei de numire nesolicitată prin documentația de atribuire reprezintă o completare de confirmare sau formală a ofertei, doamna fiind nominalizată în ofertă drept persoana responsabilă cu controlul calității;
- precizarea, prin intermediul răspunsului la clarificări a modalității de plată către subcontractanți, în situația în care în documentația de atribuire nu a fost prevăzută în mod expres sancțiunea declarării drept neconformă a ofertei în ipoteza descoperirii unei omisiuni;

- răspunsurile formulate pentru ambele întrebări sunt cât se poate de clare și lămuresc pe deplin aspectele supuse atenției;
- comportamentul autorității contând în solicitarea de clarificări asupra unor aspecte în mod pur formal, pentru ca mai apoi să nu le ia deloc în considerare este unul totalmente abuziv și sancționat în mod constant prin jurisprudența CNSC și a instanțelor de judecată;
- autoritatea contractată, în etapa evaluării ofertelor, a încălcat regulile proprii documentații de atribuire și a evaluat prin raportare la cerințe care nu au fost prevăzute în mod expres în documentație,

Solicită Consiliului să constate caracterul nelegal al raportului procedurii de atribuire și, în consecință, să admită contestația.

Prin adresa înregistrată la Consiliu sub nr. 45269/17.07.2024, contestatorul transmite documentele în susținerea cheltuielilor de judecată ocazionale cu promovarea contestației, respectiv factura seria RIM nr. 0062 din data de 10.07.2024 și ordinul de plată din data de 10.07.2024 emis de ING Bank – Sucursala București, pentru suma de 4.000 lei.

În ceea ce privește contestația nr. 2281/19.06.2024, înregistrată la Consiliu sub nr. 38797/19.06.2024, formulată de SRL, în preambul, acesta face un scurt istoric al situației de fapt, precizând că decizia de respingere a ofertei sale este netemeinică și nelegală, fiind fundamentată pe motive speculative.

Susține că un prim motiv de respingere a ofertei sale a fost constituit de invocarea faptului că „în oferta tehnică ați prezentat declarația privind persoanele specializate pentru îndeplinirea contractului. În cadrul acestuia trebuiau prezentați toți experții cheie, solicitați prin caietul de sarcini, alocați pentru îndeplinirea contractului. În declarația precizată anterior ați prezentat doar persoana alocată pentru poziția de manager de proiect”.

Contestatorul apreciază că motivul invocat de autoritatea contractantă nu avea vocația de a conduce la respingerea ofertei sale prin faptul că - în propunerea tehnică, la paginile 433-434, se regăsește documentul intitulat „Declarația privind personalul de specialitate și modalitatea de asigurare a accesului la specialiști”, în cadrul căreia au fost prezentați toți specialiștii necesari execuției lucrărilor, în conformitate cu cerințele Documentației de atribuire.

Precizează că ceea ce autoritatea contractantă invocă este faptul că, chiar dacă personalul în discuție a fost prezentat, nu a fost prezentat și tabelul în formatul de la pct. 4.4 al caietului de sarcini completat cu toți specialiștii, tabel în cadrul căruia, la editarea documentului, operatorul însărcinat a efectuat o operațiune greșită prin care s-au șters rândurile tabelului - următoare primului rând conținând specialistul „coordonator de proiect (manager proiect) - inginer instalații /hidroedilitare/hidrotehnice sau echivalent”.

Astfel, contestatorul menționează că după cum a explicat autorității contractante prin răspunsul la clarificările solicitate pe timpul evaluării ofertelor, în situația în care propunerea tehnică conținea - la paginile 433-434 - „Declarația privind personalul de specialitate și modalitatea de asigurare a accesului la specialiști”, în care erau menționați toți specialiștii prevăzuți în tabelul din caietul de sarcini, completarea rândurilor din tabel omise la redactarea propunerii tehnice, reprezenta corectarea unui viciu de formă, astfel cum acesta este reglementat de art. 135 alin. (3) din HG nr. 395/2016, corectare pentru care face trimitere la art. 134 alin. (7) lit. a) din HG nr. 395/2016 care reglementează expres și imperativ situația de excepție sub care oferta nu poate fi considerată inadmisibilă.

Menționează că, după părerea sa, ceea ce invocă însă autoritatea contractantă contractantă este o prevedere a ultimului paragraf de la pagina 41 a caietului de sarcini, trecând sub tăcere posibilitatea de respingere „poate conduce (...)” a ofertei, ci nu certitudinea respingerii acesteia, dar și Nota 3 de la pagina 42 a aceluiași caiet de sarcini.

În continuare făcând trimitere la tabelul de la pagina 14 din caietul de sarcini, precizează că în situația în care toți specialiștii necesari execuției lucrărilor se regăsesc nominalizați în propunerea tehnică, la paginile 433-434, în documentul intitulat „Declarația privind personalul de specialitate și modalitatea de asigurare a accesului la specialiști”, apreciază că este mai mult decât evident faptul că realizarea completării tabelului cu informațiile din tabel întrunea condițiile legale spre a fi corectarea unui simplu viciu de formă pentru care oferta nu putea fi respinsă.

Așadar, sub aspectul celor detaliate anterior și având în vedere interesul anumitor persoane implicate în evaluarea ofertelor, prevederile art. 134 alin. (7) lit. a) din HG nr. 395/2016, dar și a regulilor proprii documentației de atribuire - Nota 3 de la pagina 42 a caietului de sarcini, aspect dovedit de raportul procedurii de atribuire din care rezultă că, din cele 6 oferte depuse la procedură, 5 oferte au fost respinse în etapele anterioare decriptării prețurilor propunerilor financiare, a fost declarată admisibilă o singură ofertă.

În situația în care propunerea tehnică conținea toate informațiile din tabelul clamat de autoritatea contractantă ca fiind motiv de respingerea a ofertei prin omisiunea unor rânduri la completare, conținutul actului unitar „propunerea tehnică” prevala asupra formei acestuia constituită de omisiunea din tabelul în discuție, sens în care dispune jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, obligatorie pentru toate statele membre, însușită ca atare de către instanțele naționale și CNSC, sens în care exemplifică cu motivarea deciziei publicată în Buletinul Oficial al Consiliului nr. B02020-1792.

Față de cel de-al doilea motiv de respingere a ofertei sale, contestatorul apreciază că aceste este formulat într-un mod de-a dreptul

bizar, pretenția autorității contractante de a se fi „precizat acest lucru în acordurile de subcontractare” este una profund arbitrară, fiind contrară regulilor proprii documentației de atribuire în cadrul căreia formularul „acord de subcontractare” din secțiunea specifică (pagina 21/30) nu conține nicio astfel de precedere, contrară fiind și dispozițiilor exprese ale art. 218 alin. (1) din Legea nr. 98/2016.

Menționează că, în situația în care subcontractanții săi propuși, „nu și-au exprimat vreo opțiune în acest sens”, iar în răspunsul la clarificările solicitate a precizat cu claritate că: „în propunerea tehnică, capitolul resurse, la pagina 597, a fost precizat faptul că modalitatea de efectuare a plăților către subcontractanți, este specificată în contractul de lucrări. Conform acordului de subcontractare prezentat în documentele de calificare, subcontractanții de specialitate nu au optat pentru plata directă de către autoritatea contractantă, aceștia urmând a fi plătiți de către antreprenorul general, motivul de respingere a ofertei sale pentru cele invocate este în mod vădit abuziv, formalist și profund nelegal.

Cu privire la motivul de respingere a ofertei sale pentru faptul că în lista de resurse a prezentat doar un excavator, contestatorul precizează următoarele:

- tipul contractului ce urmează a se atribui este contract de proiectare și execuție, la activitatea de elaborare a proiectului tehnic urmând a se stabili cu exactitate extrasele de resurse pe baza listelor de cantități de lucrări, din care, în funcție de numărul de ore-utilaj/activități, va rezulta cantitatea de resurse;
- la momentul evaluării ofertelor, după cum se poate constata, autorității contractante nu îi este cunoscut cu certitudine faptul că execuția lucrărilor ar necesita mai multe utilaje de tip excavator;
- programul de devize sub care a fost elaborat graficul de execuție a returnat raportul de încărcare pe tipuri de resurse - certificând suficiența asigurării unui singur utilaj de tip excavator;
- societatea sa deține în proprietate nu mai puțin de 15 excavatoare, aspect probat de registrul imobilizărilor prezentat autorității contractante atașat răspunsului la clarificare, pe care îl redă în continuare.

Față de răspunsul remis, în opinia sa, constituirea dovezii certe a deținerii în proprietate a unei cantități de utilaje cu certitudine mult mai mare decât cele necesare pentru realizarea lucrărilor de „Extindere rețea de canalizare județul”, cu luarea în considerare a faptului că documentația de atribuire nu a prevăzut vreun număr minim de utilaje spre prezentare, motivul invocat de autoritatea contractantă cu privire la neprezentarea de presupuse calcule și justificări în susținerea suficienței unui singur excavator sunt pur speculative, obligația de dovedire a unei eventuale insuficiențe de resurse - încât să fi fost îndreptățită la a fi respins oferta sa pe motive de natura celui invocat - era a autorității contractante, ci nicidecum a sa, în condițiile în care este de notorietate și incontestabilă facilitatea programului de devize sub care

a fost rulată oferta și graficul de execuție de a returna necesarul pentru fiecare categorie de resurse, dar și față de constituirea dovezii ferme a deținerii în proprietate a unui număr de utilaje de mare capacitate și randament de tipul specificat indiscutabil mai mare decât ar putea fi desfășurate pe amplasamentul lucrărilor din obiectul contractului.

Prin urmare, sub aspectul motivului de respingere a ofertei sale detaliat în cele ce precedă, contestatorul apreciază că decizia autorității contractante este pur arbitrară, speculativă, fără vreo susținere practică, legală sau de vreo regulă a documentației de atribuire.

Astfel, motivul de respingere a ofertei sale pe considerentul că „Menționăm că toți ceilalți ofertanți au alocat astfel de utilaje (miniexcavatoare) pentru îndeplinirea contractului, fapt ce dovedește că este necesară alocarea unui astfel de utilaj” vădește faptul că autoritatea contractantă nu este în măsură să prezinte vreo regulă clară a documentației de atribuire în conformitate cu prevederile art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, recurgând la afirmații de natura „toți ceilalți ofertanți”, afirmație față de care contestatorul consideră că aceasta generează fireasca întrebare: „Care toți ceilalți ofertanți clamați au prezentat miniexcavatoare”, de vreme ce toate ofertele, cu excepția celei preferate, au fost respinse ca neconforme?

Apreciază că similar cu motivul anterior, și motivul privind necesitatea de a fi menționat în ofertă „asigurarea de miniexcavatoare” este speculativ, în documentația de atribuire neregăsindu-se astfel de reguli, precizări sau informații, iar dacă va fi necesară utilizarea unor astfel de utilaje, precizează că a constituit dovada certă, prin prezentarea registrului imobilizărilor, că dețin în proprietate astfel de utilaje, după cum rezultă de la pozițiile 313, 314, 394, 496, 497 din respectivul registru, aspect precizat în mod inechivoc prin răspunsul la clarificările solicitate pe timpul evaluării ofertelor, făcând trimitere la conținutul acestuia.

Consideră că în aceeași notă speculativă și arbitrară se înscrie și motivul de respingere a ofertei sale pentru faptul că „în oferta tehnică, ați prezentat doar un aparat de sudură cu electrofuziune, acesta fiind reprezentat și în graficele prezentate”, aspect față de care contestatorul face trimitere la răspunsul remis clarificărilor solicitate.

În situația în care prin intermediul mijlocului de probă constituit de registrul imobilizărilor a demonstrat deținerea în proprietate a mult mai multe „aparat de sudură cu electrofuziune” decât ar fi necesare pentru execuția lucrărilor din obiectul contractului, relevante fiind echipamentele de la pozițiile 386, 458, 651, 654, 655, respingerea ofertei sale pentru o presupunere fără corespondent în regulile documentației de atribuire și fără vreo dovadă a insuficienței vreunuia dintre echipamente și utilaje, este, în opinia sa, arbitrară, subiectivă și totalmente neîntemeiată, fiind evidentă preocuparea asiduă a celor responsabili cu evaluarea ofertelor de distorsionare și manipulare a rezultatului procedurii de atribuire.

Apreciază că respingerea ofertei sale s-a întemeiat numai pe încălcări de către autoritatea contractantă a întregii legislații în materia achizițiilor publice, dar și a jurisprudenței CJUE - obligatorie - relevantă pentru speța pendinte prezentând, făcând trimitere la considerentul 61 din Hotărârea Curții (Camera întâi) - 7 aprilie 2016, pronunțată în Cauza C-324/14.

Își întemeiază contestația invocând dispozițiile Legii nr. 101/2016, a Legii nr. 98/2016, a HG nr. 395/2016, precum și jurisprudența obligatorie invocată în cursul prezentei și depune o serie de documente.

Prin adresa nr. 4591/08.07.2024, înregistrată la CNSC sub nr. 43301/09.07.2024, autoritatea contractantă transmite punct de vedere referitor la contestația formulată de SRL, prin care solicită respingerea contestației ca nefondată și continuarea procedurii de atribuire.

Face o scurtă prezentare de fapt a situației procedurii, precizând că în urma finalizării procedurii de evaluare a ofertelor de către comisia de evaluare, respectiv a fazelor de evaluare a criteriilor de calificare, a conformității propunerilor tehnice cu prevederile caietului de sarcini, evaluarea propunerilor financiare, inclusiv verificarea conformității acestora cu propunerile tehnice, aplicarea criteriilor de atribuire „cel mai bun raport calitate-preț” și evaluarea documentelor-suport depuse de candidați/ofertanți pentru demonstrarea informațiilor din DUAЕ, a fost întocmit și aprobat Raportul procedurii nr. 4076/12.06.2024.

Totodată, menționează că rezultatul procedurii a fost comunicat ofertanților participanți, prin care li s-a adus la cunoștință faptul că oferta depusă de către SRL a fost desemnată câștigătoare în urma aplicării criteriului de atribuire, așa cum a fost stabilit în documentația de atribuire, respectiv „Cel mai bun raport calitate-preț”, cumulând 100 de puncte și ocupând locul întâi în clasamentul întocmit la finalizarea evaluării ofertelor, iar oferta depusă de către SRL a fost declarată respinsă ca inacceptabilă în baza art. 134 alin. (5) din HG nr. 395/2016 și respinsă ca neconformă, în baza art. 137 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016.

Autoritatea contractantă precizează că, urmare a acestui fapt, ... SRL a transmis la CNSC contestația nr. 2281/19.06.2024 împotriva comunicării rezultatului procedurii nr. 4078/12.06.2024 și a Raportului procedurii nr. 4076/12.06.2024 emise de, în ceea ce privește evaluarea ofertei depuse de SRL, cât și a tuturor actelor care au stat la baza emiterii deciziei autorității contractante, precum și a tuturor actelor subsecvente raportului procedurii.

Față de aspectele sesizate de contestatorul SRL, autoritatea contractantă susține caracterul nefundat al acestora, motivând astfel:

Susține că, în ceea ce privește declarația privind personalul de specialitate și modalitatea de asigurare a accesului la specialiști, comisia de evaluare a ofertelor a constatat, în cadrul etapei de evaluare a

conformității propunerilor tehnice cu prevederile caietului de sarcini și, după caz, cu factorii de evaluare, faptul că există mai multe neconcordanțe cu privire la propunerea tehnică depusă de către contestator.

În continuare face trimitere la solicitarea de clarificări nr. 2845/22.04.2024, precizând că ofertantul contestator a răspuns la solicitarea de clarificări prin adresa nr. 464/23.04.2024.

Totodată, menționează că în „declarația privind personalul de specialitate și modalitatea de asigurare a accesului la specialiști”, prezentată la paginile 433-434, ofertantul a prezentat toți specialiștii necesari execuției lucrărilor, în conformitate cu cerințele documentației de atribuire.

De asemenea, autoritatea contractantă precizează că ofertantul prezintă în răspunsul la solicitarea de clarificări, declarația privind persoanele specializate pentru îndeplinirea contractului, completată cu toți experții cheie și non-cheie precizând totodată faptul că „Neprezentarea, în declarația privind persoanele specializate pentru îndeplinirea contractului, a tuturor experților cheie solicitați în caietul de sarcini, reprezintă un viciu de formă”.

Remarcă faptul că în cadrul declarației privind persoanele specializate pentru îndeplinirea contractului, din cadrul ofertei tehnice este prezentat doar managerul de proiect -, menționând că în cadrul declarației respective nu este prezentată persoana propusă pentru poziția de expert cheie - șef echipă proiectare.

Arată că atât în răspunsul la clarificări cât și în contestația depusă, ofertantul afirmă că la paginile 433-434 din propunerea tehnică a prezentat „declarația privind personalul de specialitate și modalitatea de asigurare a accesului la specialiști, în cadrul căreia au fost prezentați toți specialiștii necesari execuției lucrărilor, în conformitate cu cerințele Documentației de atribuire” însă, în această declarație invocată de către ofertant, nu este prezentat expertul cheie - șef echipă proiectare care lipsește din cadrul declarației privind persoanele specializate pentru îndeplinirea contractului. Totodată, această declarație nu conține toate informațiile solicitate în cadrul declarației privind persoanele specializate pentru îndeplinirea contractului.

De asemenea, evidențiază că în cadrul caietului de sarcini, capitolul 11 modul de prezentare și întocmire a ofertei tehnice, este precizat faptul „completarea greșită a unui document ori neprezentarea acestuia conținând cel puțin informațiile solicitate, poate conduce la declararea ofertei ca fiind neconformă”.

Astfel, autoritatea contractantă menționează că în urma analizării răspunsului primit la solicitarea de clarificări, comisia de evaluare a decis că răspunsul prezentat de către ofertant este neconcludent, în baza art. 134 alin. (5) din HG nr. 395/2016.

Totodată, evidențiază faptul că, în același timp, oferta nu respectă cerințele din cadrul documentației de atribuire, fiind incidente prevederile art. 137 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016.

Susține că obligația sa este de a verifica respectarea întocmai de către participanți a prescripțiilor documentației și a legislației aplicabile, pentru aceasta fiind de interes ca ofertantul să facă dovada că este abilitat să execute și lucrările supuse prezentei proceduri.

Prin urmare, apreciază că întocmirea deficitară a ofertei este imputabilă ofertantului care a prezentat-o, iar nu autorității contractante, a cărei obligație era de a controla respectarea întocmai de către participanți a prescripțiilor documentației, în acest sens, orice operator economic interesat să participe la o procedură trebuie să manifeste o diligență sporită, încât să nu existe suspiciuni sau neclarități cu privire la oferta sa și, astfel, să prevină orice risc de respingere a ei.

În continuare invocă prevederile art. 133 alin. (1) și (2) din HG nr. 395/2016, precizând că oferta care nu satisface cerințele caietului de sarcini este considerată o ofertă neconformă [art. 137 alin. (3) lit. a) din hotărâre], iar comisia de evaluare are obligația de a respinge ofertele neconforme (art. 137 alin. 1 din hotărâre).

În concluzie, apreciază că evaluarea propunerii tehnice depuse de către contestator a fost realizată cu rigurozitatea impusă de legislația în domeniul achizițiilor publice, comisia de evaluare exercitându-și atribuțiile în conformitate cu prevederile art. 127 alin. (1) lit. f), art. 131 alin. (4) și art. 133 alin. (1) și alin. (2) din HG nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare.

În legătură cu modalitatea de efectuare a plăților către subcontractanții utilizați, autoritatea contractantă face trimitere la solicitarea de clarificări nr. 2845/22.04.2024, față de care ofertantul a răspuns prin adresa nr. 464/23.04.2024.

Apreciază că ofertantul face referire la contractul de lucrări și la acordurile de subcontractare, prezentate în cadrul documentelor de calificare, precizând în răspunsul la solicitarea de clarificări faptul că „subcontractanții de specialitate nu au optat pentru plata directă de către autoritatea contractantă, aceștia urmând a fi plătiți de către antreprenorul general”, însă în acordurile de subcontractare respective nu este precizat acest lucru. Ofertantul nu a prezentat în ofertă modalitatea de efectuare a plăților către sub contractanții utilizați, și anume dacă subcontractanții optează sau nu să fie plătiți direct de către autoritatea contractantă sau prin intermediul liderului de proiect.

Arată că, în urma analizării răspunsului primit la solicitarea de clarificări, comisia de evaluare a decis că răspunsul prezentat de către ofertant este neconcludent, în baza art. 134 alin. (5) din HG nr. 395/2016, menționând că, în același timp, oferta nu respectă cerințele din cadrul documentației de atribuire, fiind incidente prevederile art. 137 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016.

Totodată, face trimitere la caietul de sarcini la capitolul 11. modul de prezentare și întocmire a ofertei tehnice, punctul 2.6, (pagina 41).

Astfel, susține că a solicitat explicit, în mod clar și expres conform cerinței din cadrul caietului de sarcini, însă ofertantul nu a ținut cont de aceasta în oferta tehnică, precizând doar faptul că modalitatea de efectuare a plăților către subcontractanți este specificată în contractul de lucrări.

Menționează că, în cadrul clauzei 22.1 modalități de plată din modelul de contract, nu este reglementată modalitatea de efectuare a plăților către subcontractanți.

De asemenea, face trimitere la clauza 26.2 plata directă către subcontractanți, subclauza 26.2.1.

Așadar, susține că a solicitat ca ofertanții să prezinte modalitatea de efectuare a plăților către subcontractanți în cadrul ofertei tehnice iar acest lucru trebuia prezentat în oferta tehnică și nu neapărat în cadrul acordurilor de subcontractare, menționând totodată că în modelul de acord de subcontractare nici nu s-a cerut acest lucru.

Ca urmare, consideră că răspunsul prezentat de către ofertant este neconcludent, iar oferta sa nu respectă cerințele din cadrul documentației de atribuire.

Prin urmare, apreciază că întocmirea deficitară a ofertei este imputabilă ofertantului care a prezentat-o, iar nu autorității contractante, a cărei obligație era de a controla respectarea întocmai de către participanți a prescripțiilor documentației, în acest sens, orice operator economic interesat să participe la o procedură trebuie să manifeste o diligență sporită, încât să nu existe suspiciuni sau neclarități cu privire la oferta sa și, astfel, să prevină orice risc de respingere a ei.

Subliniază faptul că documentația de atribuire, așa cum aceasta este întocmită de autoritatea contractantă, este obligatorie atât pentru operatorii economici participanți la procedură, care au obligația de a-și elabora ofertele în conformitate cu prevederile acesteia, cât și pentru autoritatea contractantă, aceasta fiind obligată ca în desfășurarea procedurii de atribuire să respecte atât dispozițiile legale aplicabile în acest domeniu, cât și prevederile propriei documentații de atribuire care stabilește regulile ce trebuie respectate de ambele părți în derularea procesului competitiv.

În concluzie, consideră că evaluarea propunerii tehnice depuse de contestator a fost realizată cu rigurozitatea impusă de legislația în domeniul achizițiilor publice, comisia de evaluare exercitându-și atribuțiile în conformitate cu prevederile art. 127 alin. (1) lit. f), art. 131 alin. (4) și art. 133 alin. (1) și alin. (2) din H.G. nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Susține că și-a îndeplinit toate obligațiile legale și a făcut toate diligențele necesare în așa măsură încât să fie respectate prevederile legale și principiile în achizițiile publice, respectiv principiile

nediscriinării și tratamentului egal, recunoașterea reciprocă, precum și cel al eficienței utilizării fondurilor publice.

Referitor la resurse tehnice pentru îndeplinirea contractului – excavator, autoritatea contractantă face trimitere la solicitarea de clarificări nr. 2845/22.04.2024, precizând că ofertantul contestator a răspuns la solicitarea de clarificări prin adresa nr. 464/23.04.2024, subliniind faptul că atât în contestația formulată, cât și în răspunsul la solicitarea de clarificări, ofertantul susține că este suficient un singur utilaj - excavator pentru îndeplinirea contractului.

În urma analizării răspunsului primit la solicitarea de clarificări, consideră că ofertantul nu a prezentat o justificare detaliată (așa cum s-a solicitat prin solicitarea de clarificări) privind alocarea unui singur excavator pentru îndeplinirea contractului. Justificarea ofertantului se bazează pe rezultatele graficului Gantt, prezentat deja în oferta tehnică, care este realizat în cadrul unui program ce se bazează pe informațiile/datele/cantitățile introduse de către ofertant. Ofertantul nu a prezentat în răspunsul la solicitarea de clarificări informațiile/datele/cantitățile respective, modul de calcul a cantităților, informații tehnice privind utilajul alocat, alte informații relevante, rezumându-se la rezultatele graficului Gantt.

Precizează încă o dată faptul că graficul Gantt rezultă în urma introducerii de către ofertant a informațiilor/datelor/cantităților în cadrul unui program, acesta prelucrând datele introduse. În funcție de datele introduse de către ofertant în cadrul programului rezultă resursele/utilajele necesare pentru realizarea lucrărilor, astfel ofertantul are posibilitatea de a introduce datele pe care le dorește astfel încât să obțină rezultatele dorite, în cazul de față un singur excavator.

Arată că, într-adevăr în cadrul documentației de atribuire nu s-a solicitat un număr minim de utilaje, însă s-a solicitat prezentarea resurselor tehnice alocate pentru îndeplinirea contractului, corelate cu planul de activități, sarcinile prestatorului, reperele temporale și cerințele din studiul de fezabilitate, astfel că ofertantul avea obligația să aloce toate utilajele necesare pentru îndeplinirea contractului în termenul ofertat, iar autoritatea contractantă trebuie să se asigure că ofertantul dispune de resursele tehnice necesare pentru îndeplinirea contractului.

Precizează faptul că toți ceilalți ofertanți au alocat mai mult de un excavator pentru îndeplinirea contractului.

Astfel, apreciază că prin nedepunerea tuturor documentelor solicitate prin documentația de atribuire în cadrul ofertelor la momentul depunerii, nu se respectă cerințele documentației de atribuire, iar prin declararea ca admisibile a ofertelor respective, s-ar încălca principiul tratamentului egal, raportat la ceilalți ofertanți care au înțeles să respecte întocmai cerințele autorității contractante și depus toate documentele solicitate la momentul depunerii ofertelor, împreună cu costurile suplimentare aferente.

În opinia sa, afirmația ofertantului că deține în proprietate și alte excavatoare nu este plauzibilă. Deținerea acestor utilaje nu înseamnă că acestea pot fi alocate în cadrul contractului, ofertantul trebuia să prezinte în cadrul ofertei tehnice doar utilajele de care dispune de îndeplinirea acestui contract, nu toate utilajele aflate în proprietate care pot să fie alocate în cadrul altor contracte aflate în derulare.

Apreciază că ofertantul se bazează pe faptul că acest contract este de proiectare și execuție, iar după elaborarea proiectului tehnic dacă este necesar va alocă mai multe utilaje-excavatoare. Precizează faptul că alocarea mai multor utilaje ar implica costuri suplimentare, care ar conduce la majorarea prețului contractului, ceea ce în momentul de față ar constitui un avantaj față de ceilalți ofertanți.

În continuare face trimitere la prevederile caietului de sarcini, capitolul 8.1 responsabilitățile cu caracter general este precizat, precum și la cap. 11 modul de prezentare și întocmire a ofertei tehnice, astfel, în opinia sa, întocmirea deficitară a ofertei este imputabilă ofertantului care a prezentat-o, iar nu autorității contractante, a cărei obligație era de a controla respectarea întocmai de către participanți a prescripțiilor documentației, în acest sens, orice operator economic interesat să participe la o procedură trebuie să manifeste o diligență sporită, încât să nu existe suspiciuni sau neclarități cu privire la oferta sa și, astfel, să prevină orice risc de respingere a ei.

Precizează că prin depunerea ofertei se prezumă că ofertanții și-au însușit conținutul întregii documentații de atribuire, deci implicit și cerințele expres detaliate în cadrul documentației de atribuire iar riscul întocmirii ofertelor cade în sarcina operatorilor economici, ei neputând să își invoce propria culpă ca motiv al întocmirii neconforme a ofertei.

Invocând prevederile art. 133 alin. (1) și (2) din HG nr. 395/2016, menționează că oferta care nu satisface cerințele caietului de sarcini este considerată o ofertă neconformă [art. 137 alin. (3) lit. a) din hotărâre], iar comisia de evaluare are obligația de a respinge ofertele neconforme (art. 137 alin. 1 din hotărâre).

Ca urmare, consideră că răspunsul prezentat de către ofertant este neconcludent, în baza art. 134 alin. (5) din HG nr. 395/2016.

Totodată, susține că, în același timp, oferta nu respectă cerințele din cadrul documentației de atribuire, fiind incidente prevederile art. 137 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016.

Referitor la resursele tehnice pentru îndeplinirea contractului – miniexcavator - autoritatea contractantă face trimitere la solicitarea de clarificări nr. 2845/22.04.2024, precizând că ofertantul contestator a răspuns la solicitarea de clarificări prin adresa nr. 464/23.04.2024.

Autoritatea contractantă arată că, în cadrul documentației de atribuire, nu s-a solicitat un număr minim de utilaje, însă, s-a solicitat prezentarea resurselor tehnice alocate pentru îndeplinirea contractului, corelate cu planul de activități, sarcinile prestatorului, reperele temporale

și cerințele din studiul de fezabilitate, astfel că, ofertantul avea obligația să aloce toate utilajele necesare pentru implementarea tuturor activităților în vederea îndeplinirii contractului în termenul ofertat, iar, autoritatea contractantă trebuie să se asigure că ofertantul dispune de resursele tehnice necesare pentru îndeplinirea contractului.

Apreciază că justificarea ofertantului se bazează pe rezultatele graficului Gantt, prezentat deja în oferta tehnică, care este realizat în cadrul unui program ce se bazează pe informațiile/datele/cantitățile introduse de către ofertant. Susține că ofertantul nu a prezentat în răspunsul la solicitarea de clarificări informațiile/datele/cantitățile respective, modul de calcul a cantităților, informații tehnice privind utilajul alocat, alte informații relevante, rezumându-se la rezultatele graficului Gantt.

Reiterează faptul că graficul Gantt rezultă în urma introducerii de către ofertant a informațiilor/datelor/cantităților în cadrul unui program, acesta prelucrând datele introduse. În funcție de datele introduse de către ofertant în cadrul programului, rezultă resursele/utilajele necesare pentru realizarea lucrărilor, astfel ofertantul are posibilitatea de a introduce datele pe care le dorește astfel încât să obțină rezultatele dorite, în cazul de față niciun miniexcavator.

Menționează faptul că toți ceilalți ofertanți au alocat astfel de utilaje (miniexcavatoare) pentru îndeplinirea contractului, fapt ce dovedește că este necesară alocarea unui astfel de utilaj.

Consideră că, prin nedepunerea tuturor documentelor solicitate prin documentația de atribuire, în cadrul ofertelor la momentul depunerii, nu se respectă cerințele documentației de atribuire, iar, prin declararea ca admisibile a ofertelor respective, s-ar încălca principiul tratamentului egal, raportat la ceilalți ofertanți care au înțeles să respecte întocmai cerințele autorității contractante și depus toate documentele solicitate la momentul depunerii ofertelor, împreună cu costurile suplimentare aferente.

În altă ordine de idei, referitor la săpăturile respective, autoritatea contractantă arată că ofertantul precizează și că „nefiind exclus ca în acele spații înguste săpăturile să fie executate chiar și manual”, astfel că, nu este clar cum se execută săpăturile în zonele respective mecanizat sau manual. De altfel, se înțelege de aici că ofertantul nu a ținut cont de acest fapt nici la planificarea activităților, nici la întocmirea graficului Gantt, nefiind concludente nici termenele de execuție prezentate.

În opinia sa, afirmația ofertantului că deține în proprietate și astfel de utilaje nu este plauzibilă. Deținerea acestor utilaje nu înseamnă că acestea pot fi alocate în cadrul contractului, ofertantul trebuia să prezinte în cadrul ofertei tehnice doar utilajele de care dispune de îndeplinirea acestui contract, nu toate utilajele aflate în proprietate, care pot să fie alocate în cadrul altor contracte aflate în derulare.

Precizează faptul că alocarea unor utilaje suplimentare sau executarea manuală a săpăturilor ar implica costuri suplimentare, care ar conduce la majorarea prețului contractului, ceea ce în momentul de față ar constitui un avantaj față de ceilalți ofertanți.

Ca urmare a celor precizate mai sus, consideră că răspunsul prezentat de către ofertant este neconcludent iar oferta sa nu respectă cerințele din cadrul documentației de atribuire.

În continuare face trimitere la caietul de sarcini, capitolul 8.1 responsabilitățile cu caracter general, precum și la capitolul 11 modul de prezentare și întocmire a ofertei tehnice.

Prin urmare, susține că întocmirea deficitară a ofertei este imputabilă ofertantului care a prezentat-o, iar nu autorității contractante, a cărei obligație era de a controla respectarea întocmai de către participanți a prescripțiilor documentației, în acest sens, orice operator economic interesat să participe la o procedură trebuie să manifeste o diligență sporită, încât să nu existe suspiciuni sau neclarități cu privire la oferta sa și, astfel, să prevină orice risc de respingere a ei.

E de părere că, prin depunerea ofertei, se prezumă că ofertanții și-au însușit conținutul întregii documentații de atribuire, deci implicit și cerințele expres detaliate în cadrul documentației de atribuire iar riscul întocmirii ofertelor cade în sarcina operatorilor economici, ei neputând să își invoce propria culpă ca motiv al întocmirii neconforme a ofertei.

Invocând prevederile art. 133 alin. (1) și (2) din HG nr. 395/2016, precizează că oferta care nu satisface cerințele caietului de sarcini este considerată o ofertă neconformă [art. 137 alin. (3) lit. a) din hotărâre], iar comisia de evaluare are obligația de a respinge ofertele neconforme (art. 137 alin. 1 din hotărâre).

Ca urmare a celor precizate mai sus consideră că răspunsul prezentat de către ofertant este neconcludent, în baza art. 134 alin. (5) din HG nr. 395/2016.

Totodată, susține că, în același timp, oferta nu respectă cerințele din cadrul documentației de atribuire, fiind incidente prevederile art. 137 alin. (3) lit. a) din H.G. nr. 395/2016.

Referitor la resurse tehnice pentru îndeplinirea contractului - aparat de sudură, autoritatea contractantă face trimitere la solicitarea de clarificări nr. 2845/22.04.2024, precizând că ofertantul contestator a răspuns la solicitarea de clarificări prin adresa nr. 464/23.04.2024.

Arată că atât în contestația formulată, cât și în răspunsul la solicitarea de clarificări, ofertantul susține că este suficient un singur utilaj - aparat de sudură pentru îndeplinirea contractului.

În urma analizării răspunsului primit la solicitarea de clarificări consideră că ofertantul nu a prezentat o justificare detaliată (așa cum s-a solicitat prin solicitarea de clarificări) privind alocarea unui singur aparat de sudură pentru îndeplinirea contractului. Apreciază că justificarea ofertantului se bazează pe rezultatele graficului Gantt,

prezentat deja în oferta tehnică, care este realizat în cadrul unui program ce se bazează pe informațiile/datele/cantitățile introduse de către ofertant. Susține că ofertantul nu a prezentat în răspunsul la solicitarea de clarificări informațiile/datele/cantitățile respective, modul de calcul a cantităților, informații tehnice privind utilajul alocat, alte informații relevante, rezumându-se la rezultatele graficului Gantt.

Reiterează faptul că graficul Gantt rezultă în urma introducerii de către ofertant informațiilor/datelor/cantităților în cadrul unui program, acesta prelucrând datele introduse. În funcție de datele introduse de către ofertant în cadrul programului rezultă resursele/utilajele necesare pentru realizarea lucrărilor, astfel ofertantul are posibilitatea de a introduce datele pe care le dorește astfel încât să obțină rezultatele dorite, în cazul de față un singur aparat de sudură.

Arată că în cadrul documentației de atribuire nu s-a solicitat un număr minim de utilaje, însă s-a solicitat prezentarea resurselor tehnice alocate pentru îndeplinirea contractului, corelate cu planul de activități, sarcinile prestatorului, reperele temporale și cerințele din studiul de fezabilitate, astfel că ofertantul avea obligația să aloce toate utilajele necesare pentru îndeplinirea contractului în termenul ofertat, iar autoritatea contractantă trebuie să se asigure că ofertantul dispune de resursele tehnice necesare pentru îndeplinirea contractului.

Consideră că afirmația ofertantului că deține în proprietate și alte aparate de sudură nu este plauzibilă. În opinia sa, deținerea acestor utilaje nu înseamnă că acestea pot fi alocate în cadrul contractului, ofertantul trebuia să prezinte în cadrul ofertei tehnice doar utilajele de care dispune de îndeplinirea acestui contract, nu toate utilajele aflate în proprietate care pot să fie alocate în cadrul altor contracte aflate în derulare.

De asemenea, apreciază că ofertantul se bazează pe faptul că acest contract este de proiectare și execuție, iar după elaborarea proiectului tehnic dacă este necesar va aloca mai multe utilaje - aparate de sudură. Precizează faptul că alocarea mai multor utilaje ar implica costuri suplimentare, care ar conduce la majorarea prețului contractului, ceea ce în momentul de față ar constitui un avantaj față de ceilalți ofertanți.

Ca urmare a celor precizate mai sus, consideră că răspunsul prezentat de către ofertant este neconcludent iar oferta sa nu respectă cerințele din cadrul documentației de atribuire.

În continuare, face trimitere la prevederile din cadrul caietului de sarcini la capitolul 8.1 responsabilitățile cu caracter general, precum și la capitolul 11 modul de prezentare și întocmire a ofertei tehnice.

Prin urmare, în opinia sa, întocmirea deficitară a ofertei este imputabilă ofertantului care a prezentat-o, iar nu autorității contractante, a cărei obligație era de a controla respectarea întocmai de către participanți a prescripțiilor documentației, în acest sens, orice operator economic interesat să participe la o procedură trebuie să manifeste o

diligență sporită, încât să nu existe suspiciuni sau neclarități cu privire la oferta sa și, astfel, să prevină orice risc de respingere a ei.

E de părere că prin depunerea ofertei se prezumă că ofertanții și-au însușit conținutul întregii documentații de atribuire, deci, implicit și cerințele expres detaliate în cadrul documentației de atribuire, iar, riscul întocmirii ofertelor cade în sarcina operatorilor economici, ei neputând să își invoce propria culpă ca motiv al întocmirii neconforme a ofertei.

Invocând prevederile art. 133 alin. (1) și (2) din HG nr. 395/2016 , susține că oferta care nu satisface cerințele caietului de sarcini este considerată o ofertă neconformă [art. 137 alin. (3) lit. a) din hotărâre], iar comisia de evaluare are obligația de a respinge ofertele neconforme (art. 137 alin. 1 din hotărâre).

Ca urmare a celor precizate mai sus, consideră că răspunsul prezentat de către ofertant este neconcludent, în baza art. 134 alin. (5) din HG nr. 395/2016 și în același timp, oferta nu respectă cerințele din cadrul documentației de atribuire, fiind incidente prevederile art. 137 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016.

În concluzie, autoritatea contractantă consideră că și-a îndeplinit toate obligațiile legale și a realizat toate diligențele necesare, în așa măsură, încât, să fie respectate prevederile legale și principiile în achizițiile publice, respectiv, principiile ne discriminării și tratamentului egal, recunoașterea reciprocă, precum și cel al eficienței utilizării fondurilor publice.

Astfel, consideră că evaluarea ofertei depuse de către contestator a fost realizată cu rigurozitatea impusă de legislația în domeniul achizițiilor publice, comisia de evaluare exercitându-și atribuțiile în conformitate cu prevederile art. 127 alin. (1), art. 131 alin. (4) și art. 133 alin. (1) și alin. (2) din H.G. nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Susține că ofertantul desemnat câștigător, respectiv SRL, a demonstrat, prin propunerea tehnică și financiară depuse, realizarea tuturor activităților manageriale necesare atingerii obiectivelor propuse în cadrul proiectelor și implementării cu succes a acestora. Propunerea tehnică și financiară elaborate de ofertant respectă în totalitate cerințele prevăzute în caietul de sarcini, ofertantul luând în considerare complexitatea, resursele necesare (de timp, financiare și de orice altă natură) și specificul viitorului contract de proiectare și execuție. Urmare a evaluării ofertei, rezultă fără dubii că ofertantul este capabil să ducă la bun sfârșit contractul care este obiectul prezentei proceduri de achiziție publică, fără să aducă prejudicii de nicio natură autorității contractante și utilizatorilor obiectivului de investiții.

În susținere, invocă prevederile Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice; HG nr. 395/2016; Legii nr. 101/2016; Codul de Procedură Civilă și Codul Civil, și atașează o serie de documente.

Prin adresa nr. 2578/09.07.2024, înregistrată la CNSC sub nr. 43333/09.07.2024, contestatorul transmite răspuns la punctul de

vedere formulat de autoritatea contractantă față de contestația sa, prin care reiterează solicitarea de admitere a contestației, așa cum aceasta a fost formulată.

Contestatorul evidențiază faptul că, deși se afla în posesia nominalizării tuturor „persoanelor specializate pentru îndeplinirea contractului”, dar și a documentelor atestatoare a nivelului de pregătire profesională și al experienței profesionale a acestora, ca și la evaluarea ofertelor, și în fața Consiliului, autoritatea contractantă susține că viciul de formă produs prin eroarea constituită de omisiunea de completare a documentului „declarație privind persoanele specializate pentru îndeplinirea contractului”, în cadrul căreia, la editare, printr-o operațiune de selecție, s-a produs ștergerea involuntară de rânduri din tabel, rămânând menționat doar „managerul de proiect”, operațiune nesesizată de operatorul responsabil cu completarea părții propunerii tehnice în discuție.

Precizează că, din documentele ofertei aflate la dosarul achiziției, în volumul dedicat serviciilor de proiectare, la pagina 36, se regăsesc toate informațiile referitoare la „șeful de proiect”, nominalizat ca fiind inginer, angajat al subcontractantului, pentru care au fost depuse CV, diplome de studii, atestări și certificări, dar și extrasul de ReviSal, fiind unul dintre cei doi specialiști a căror experiență profesională a fost valorizată, constituindu-se în factor de evaluare în cadrul criteriului de atribuire a contractului.

Prin urmare, în opinia contestatorului, cu privire la lipsa expertului cheie din cadrul declarației privind persoanele specializate pentru îndeplinirea contractului, corectarea viciului de formă constituit de omisiunea de completare eronată a tabelului relevantă în cele ce precedă, era în mod evident una dintre situațiile de excepție pentru care oferta noastră nu putea fi considerată inadmisibilă, fiind un viciu de formă în sensul strict definit de prevederile art. 135 din HG nr. 395/2016.

În privința apărărilor cu privire la plăți directe către subcontractanți, susține că niciunul dintre cei doi subcontractanți implicați în ofertă nu și-a exprimat vreo opțiune în sensul de a fi plătit direct de către autoritatea contractantă, iar documentația de atribuire - Formularul „acord de subcontractare” din secțiunea specifică (pagina 21/30) nu conține nicio astfel de prevedere, alegațiile autorității contractante neavând astfel niciun temei faptic sau legal.

Cu privire la cantitățile de utilaje, evidențiază faptul că, urmare a punctului de vedere, autoritatea contractantă recunoaște că afirmațiile sale nu sunt susținute nici de prevederi sau reguli ale documentației de atribuire, dar nici de calcule de randamente ale utilajelor.

Astfel, în condițiile în care tipul contractului este contract de „proiectare și executare” de lucrări, apreciază că, la etapa de ofertare, nefiind elaborat proiectul tehnic, nu este elaborată nici partea acestuia

constituită de listele cu cantități de lucrări pe baza cărora să fi fost generate extrasele de resurse materiale, manoperă, utilaje și transport.

Prin urmare, consideră că autoritatea contractantă recurge la afirmații cu totul arbitrare cu privire la cantitățile - număr unități - de utilaje insuficiente, respingerea ofertei sale pentru astfel de motive fiind neprobată, în condițiile în care, calculațiile orare returnate de programul de calcul al devizelor sub care a fost rulat graficul de execuție, atestă suficiența numărului de utilaje precizate de acesta, fără a lua în considerare dovada incontestabilă a deținerii de utilaje în număr cu mult mai mare decât și-ar fi imaginat autoritatea contractantă - dovadă constituită de registrul imobilizărilor, dar și de contracte de închiriere existente și active, încheiate cu operatori de profil.

În susținere, invocă dispozițiile art. 15 din Legea nr. 101/2016.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. 46941/24.07.2024, în completarea contestației depusă în dosar nr. 2138/C1/2024, contestatorul SRL transmite concluzii scrise prin care solicită Consiliului să constate caracterul nelegal al raportului procedurii de atribuire și, pe cale de consecință, să admită contestația sa.

Față de raportul procedurii nr. 4076/12.06.2024 și comunicarea subsecventă, documente pe care le consideră ca fiind nelegale, contestatorul susține următoarele:

Raportat la cerința privind managerul sistemelor de management al calității, pe care autoritatea contractantă apreciază că ofertantul SRL nu a îndeplinit-o, contestatorul arată că, prin solicitarea de clarificări nr. 3, s-a precizat: „pentru responsabilul cu controlul de calitate (CQ) nu ați prezentat certificat de absolvire curs pentru această calificare sau decizie de numire pe această poziție. Ca urmare vă solicităm să clarificați aceste aspecte”.

Precizează că decizia de numire a responsabilului cu controlul calității a fost depusă doar odată cu răspunsul la clarificări, deoarece, în documentația de atribuire nu fusese solicitat acest anume document pentru responsabilul cu controlul de calitate, ci, doar pentru alte categorii de personal.

Astfel, apreciază că prin depunerea acestei decizii doar anexat răspunsului la clarificări, nu și-a modificat oferta, ci, a adus o completare de confirmare a informațiilor, deja prezentate în ofertă.

În susținere, redă un print screen de la pagina 197 din propunerea sa unde se regăsește doamna, nominalizată drept responsabil cu controlul de calitate.

În susținere, invocă art. 135 alin. (3) din HG nr. 395/2016.

Așadar, reiterând cele arătate deja în cuprinsul contestației, comisia de evaluare ar fi trebuit să procedeze în acest caz conform prevederilor legale, iar în întreg contextul factual de la acel moment, să accepte decizia de numire depusă anexat răspunsului la clarificări ca fiind

o confirmare a celor prevăzute deja în ofertă și o dovadă suplimentară a faptului că cerința este îndeplinită.

Invocând considerentele Hotărârii pronunțate în cauza T-394/12, .../Consiliul, apreciază că data emiterii deciziei de numire este lipsită de absolut orice relevanță, având în vedere că, în eventualitatea atribuirii contractului, la momentul demarării lucrării, doamna va fi oricum responsabilă de controlul calității în baza acestei decizii.

Ba mai mult, în opinia sa, depunerea acestei decizii, în sine, este lipsită de orice relevanță, doamna fiind nominalizată prin oferta depusă (pagina 197) drept responsabil cu controlul calității. Emiterea acestei decizii poate fi interpretată ca o pură formalitate suplimentară a operatorului (care nu a fost solicitată expres prin documentația de atribuire), iar exercitarea atribuțiilor în cadrul proiectului, cu sau fără decizia de numire, ar avea loc în exact aceleași condiții. Iar excluderea din procedură pentru nedepunerea unui document nesolicitat în mod expres și care nu are absolut nicio importanță în ofertă.

După părerea sa, comisia de evaluare, în faza de evaluare a ofertelor, nu poate să se raporteze la cerințe care nu au fost prevăzute în anunțul de participare și nici în documentația de atribuire. Îndeplinirea cerințelor trebuie analizată strict prin raportare la solicitările clare și explicite din documentația de atribuire care au fost prevăzute și în anunțul de participare.

Or, atâta timp cât autoritatea contractantă nu a solicitat, în mod expres, depunerea nici a deciziei de numire, nici a vreunei diplome (neexistând o diplomă/certificat/autorizare obligatorie prin lege), apreciază că este contrar legii și documentației de atribuire ca autoritatea contractantă să fie cea care stabilește documentele necesare (pe care nu le-a nominalizat în prealabil). Reiterează faptul că autoritatea trebuie să se limiteze la verificarea îndeplinirii cerințelor doar în privința documentelor pe care le-a solicitat în mod expres, enumerarea documentelor fiind diferită pentru fiecare categorie de personal.

Așadar, subliniază faptul că art. 135 alin. (3) din HG 395/2016 este în vigoare, apreciind că se impune a fi respectat, atât sub aspectul literei sale, cât și din perspectiva scopului pe care l-a urmărit legiuitorul la stabilirea acestei reguli.

Susține că răspunsul său a fost unul concludent, de natură să lămurească și confirme oferta depusă, în limitele legii – art. 135 alin. (3) din HG nr. 395/2016.

Consideră că același lucru este valabil și în privința diplomei de absolvire a unui curs de specialitate, deoarece nu există obligația legală de a absolvi un astfel de curs, nu există temei al vreunei acreditări/autorizări, iar depunerea unei anume diplome nu a fost solicitată în mod expres în documentația de atribuire. La data

prezentării, respectiv la momentul formulării răspunsului la clarificări, diploma era valabilă.

Menționează, totodată, că și ANAP a recomandat autorității contractante să solicite valabilitatea documentului la data prezentării. Precizează că doamna are absolvit și un astfel de curs, cu toate că legea nu îl prevede, iar, prin documentația de atribuire nu a fost solicitat.

În legătură cu cel de-al doilea motiv, contestatorul apreciază că modalitatea de plată către subcontractanți este cât se poate de clară.

În opinia sa, lipsa mențiunii privind modalitatea în care se va efectua plata către subcontractanți este o omisiune a semnatarilor acordurilor de subcontractare, însă, prin răspunsul pe care l-a formulat la clarificarea nr. 5, a specificat în mod clar și cât se poate de explicit faptul că pentru niciun subcontractant nu se aplică modalitatea de plată directă.

Făcând trimitere la teza secundă a art. 135 alin. (3) din HG 395/2016, apreciază că din interpretarea textului de lege reiese cât se poate de clar faptul că legiuitorul a prevăzut două situații care se încadrează în noțiunea de viciu de formă, respectiv acele erori sau omisiuni din cadrul unui document a căror corectare/completare este susținută în mod neechivoc de sensul și conținutul altor informații existente inițial sau a căror corectare/completare are rol de clarificare sau de confirmare.

Având în vedere teza secundă a art. 135 alin. (3) din HG nr. 395/2016, contestatorul apreciază că nu este necesar ca informația cu care se completează să fie susținută în mod neechivoc de sensul și de conținutul altor informații existente inițial, deoarece această susținere este specifică în ipoteza primei teze a textului de lege, astfel cum legiuitorul a stabilit în mod clar.

Susține că, prin răspunsul său, a înlăturat un clar viciu de formă al acordurilor de subcontractare, sub forma omisiunii de a menționa în aceste documente modalitatea de efectuare a plății către subcontractanți.

Pe de altă parte, contestatorul consideră că, indiferent dacă ar efectua plata direct către ofertant sau ar efectua-o către fiecare subcontractant, este exact același lucru pentru autoritatea contractantă, plata trebuind efectuată în ambele ipoteze în același quantum. Omisiunea menționării în ofertă a modalității de plată către subcontractanți nu este un element definitoriu al ofertei și nici al contractului, iar, prin răspuns nu a creat o situație incertă, ci, a menționat cât se poate de clar, care anume este modalitatea de plată.

Astfel, e de părere că aplicabilitatea tezei a doua a art. 135 alin. (3), este mai mult decât evidentă, pe de o parte, prin prisma faptului că, în cadrul ofertei inițiale nu există informații contrare, fiind vorba despre o omisiune de a preciza modalitatea în care se va efectua plata, iar, pe de

altă parte, nu „produce un avantaj incorect în raport cu ceilalți participanți la procedura de atribuire”, reiterând faptul că autoritatea contractantă tot va efectua plata, indiferent, în integralitate sau în altă modalitate.

Apreciază că indicația de a menționa în acordul de subcontractare a modalității de plată nici măcar nu reprezintă o cerință, fiind o chestiune de ordin administrativ, lipsită de orice relevanță la momentul depunerii ofertei și a cărei lămurire ar fi putut avea loc în limite legale chiar și după semnarea contractului.

Ba mai mult, subliniază că legea permite, oricând, modificarea contractului prin act adițional în privința unei clauze, precum cea care conține modalitatea de plată către subcontractanți.

În plus, menționează că, pentru lipsa precizării modalității de plată către subcontractanți, în documentația de atribuire nu a fost prevăzută în mod expres sancțiunea declarării drept neconformă a ofertei în ipoteza descoperirii unei omisiuni.

Prin urmare, în opinia sa, și răspunsul pe care l-a formulat la această clarificare este concludent.

În concluzie, apreciază că autoritatea contractantă a evaluat oferta sa peste cerințele impuse prin documentația de atribuire, considerând că niciunul dintre motivele de excludere nu se susține. Apreciază că răspunsurile pe care le-a formulat la clarificările care i-au fost adresate de autoritatea contractantă au fost concludente și au confirmat/completat, în limitele permise de lege, elemente din oferta inițială, nefiind vorba despre o modificare a ofertei.

Prin adresa nr. 237/21.06.2024, înregistrată la CNSC sub nr. 39701/25.06.2024, contestatorul transmite, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 210330522/1, din 21.06.2024, tranzacția nr. 1469105453/277501444, în cuantum de 88.000 lei, eliberată de CEC Bank Sucursala

Prin adresa nr. 2355/25.06.2024, înregistrată la CNSC sub nr. 40772/28.06.2024, contestatorul transmite, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 210334578/1, din 25.06.2024, tranzacția nr. 1469969130/278408402, în cuantum de 88.000 lei, eliberată de CEC Bank Sucursala

Analizând susținerile și documentele depuse la dosarul cauzei, **CONSILIUL constată următoarele:**

....., în calitate de autoritate contractantă, a organizat procedura simplificată, în vederea atribuirii contractului având ca obiect: „Servicii de proiectare, asistență tehnică din partea proiectantului și execuție lucrări pentru obiectivul de investiții “Extindere rețea de canalizare județul” - cod CPV 45232400-6, elaborând, în acest sens, documentația de atribuire aferentă și publicând, în SEAP, anunțul de participare SCN1136728/04.01.2024, conform căruia

valoarea estimată a procedurii este 16.060.184,94 lei, fără TVA. Criteriul de atribuire al contractului este „Cel mai bun raport calitate-preț”.

Prin contestațiile care fac obiectul prezentei, ... SRL și SRL, sunt nemulțumiți de faptul că autoritatea contractantă, în exercitarea atribuțiilor sale prevăzute la art. 127 alin. (1) lit. f) din HG nr. 395/2016, privind verificarea conformității propunerilor tehnice cu prevederile caietului de sarcini, le-a respins ofertele, deoarece, nu ar fi îndeplinit anumite cerințe privind personalul, utilajele și evidențierea modalității de plată a subcontractanților.

Având în vedere faptul că cele 2 oferte au fost respinse pentru motive similare, Consiliul va soluționa ambele contestații, în mod unitar.

În acest sens, procedând la analiza motivelor de respingere a celor 2 oferte, Consiliul reține că unul dintre cele 2 motive, pentru care a fost respinsă oferta SRL, a fost că acesta nu ar fi depus anumite înscrisuri pentru persoana nominalizată CQ, solicitată prin caietul de sarcini, iar, două din motivele pentru care a fost respinsă oferta SRL, se referă la numărul de excavatoare și aparate de sudură prin electrofuziune de care ar fi menționat acesta, în propunerea tehnică, că ar dispune pentru executarea contractului.

Cerința privind personalul se regăsește la pag. 13 din caietul de sarcini, în sintagma „4.4. Personalul Executantului

Executantul trebuie să facă dovada că are la dispoziție o echipă de specialiști cu pregătire superioară, cu diplome/atestare/certificate, echivalente/similare în țara de stabilire, corespunzătoare pentru îndeplinirea contractului de achiziție și categoria de importanță a construcției care face obiectul proiectului (...) Pentru realizarea activităților în cadrul Contractului, Autoritatea Contractanta anticipează că sunt necesare anumite domenii de expertiză sau următoarele categorii de profesii: (...).”

În continuare, la pag. 14, se regăsește un tabel cu personalul cheie și personalul non-cheie solicitat, din această din urmă categorie făcând parte, printre altele, și expertul „*Responsabil cu Controlul de Calitate (CQ)*”.

Atribuțiile responsabilului cu calitatea (CQ) sunt enumerate la pag. 22-23 din caietul de sarcini, iar, înscrisurile solicitate pentru experții non-cheie (certificări/atestare/autorizări), se regăsesc la pag. 23 din caietul de sarcini.

În ceea ce privește utilajele (excavator, aparat de sudură prin electrofuziune etc.), Consiliul reține că autoritatea contractantă indică, prin punctul de vedere, două paragrafe din caietul de sarcini, respectiv, un paragraf din capitolul „Responsabilitățile cu caracter general” și un alt paragraf din capitolul „modul de prezentare și întocmire a ofertei tehnice”, având următorul conținut:

„8.1. Responsabilitățile cu caracter general

În raport cu obiectivele anticipate pentru Contract, responsabilitățile Executantului sunt:

i. Asigurarea planificării resurselor pe toată perioada derulării Contractului pe baza informațiilor puse la dispoziție de Autoritatea Contractantă”

și, respectiv:

„Propunerea tehnică a ofertantului va include (dar nu va fi limitată la) o prezentare detaliată privind aspectele organizaționale generale și specifice proiectului, planificarea activităților contractului și metodele de lucru: (...) b) resurse (personal și instalații/echipamente); Ofertantul va ilustra organizarea de proiect pe care o propune. Aceasta se va realiza prin prezentarea unei organigrame cuprinzătoare care să identifice în mod clar tot personalul și echipamentele pe care ofertantul intenționează să le utilizeze la realizarea lucrărilor (...)”.

În baza acestor cerințe generice privind resursele (personal și utilaje), autoritatea contractantă a solicitat clarificări celor 2 contestatori iar, ulterior, a respins ofertele acestora.

Raportat la faptul că cerințele de calificare privind capacitatea tehnică a ofertantului (cum sunt cele anterior menționate, referitoare la personal și utilaje) se stabilesc la nivelul anunțului de participare, Consiliul reține că, în prezenta procedură, între condițiile de participare regăsite la punctele **III.1.1) și III.1.3)**, autoritatea contractantă nu a menționat nicio cerință prin care ofertanții erau ținuti să facă dovada că dispun de responsabil CQ, excavatoare și nici de aparate de sudură prin electrofuziune, cerințe care, pentru a fi opozabile, trebuiau prevăzute în anunțul de participare simplificat, motiv pentru care, în cazul analizat, având în vedere dispozițiile exprese de la art. 30 alin. (6) din HG nr. 395/2016, se constată că aceasta reprezintă clauze nescrise, care nu pot produce nici un efect și prin urmare, nu pot fi folosite ca motiv pentru respingerea unei oferte.

Față de cele de mai sus, Consiliul va reține incidența următoarelor prevederi legale:

- art. 29 alin. (1) din HG nr. 395/2016 în forma în vigoare la data inițierii procedurii: *„Criteriile de calificare privind capacitatea au ca scop demonstrarea potențialului tehnic, financiar și organizatoric al fiecărui operator economic participant la procedură, potențial care trebuie să reflecte posibilitatea concretă a acestuia de a îndeplini contractul/acordul-cadru și de a rezolva eventualele dificultăți legate de îndeplinirea acestuia, în cazul în care oferta sa va fi declarată câștigătoare”;*

- art. 31 alin. (1) din HG nr. 395/2016: *„Autoritatea contractantă nu are dreptul de a restricționa participarea la procedura de atribuire a contractului sectorial/acordului-cadru prin introducerea unor criterii minime de calificare, care:*

a) nu prezintă relevanță în raport cu natura și complexitatea contractului sectorial/acordului-cadru ce urmează să fie atribuit;

b) sunt disproporționate în raport cu natura și complexitatea contractului sectorial/acordului-cadru ce urmează a fi atribuit”;

- art. 193 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 în forma în vigoare la data inițierii procedurii: „Autoritatea contractantă acceptă la momentul depunerii solicitărilor de participare sau ofertelor DUAЕ, care constă într-o declarație pe propria răspundere actualizată, ca dovadă preliminară în locul certificatelor eliberate de către autoritățile publice sau de către terți care confirmă că operatorul economic în cauză îndeplinește următoarele condiții:

a) nu se află în niciuna dintre situațiile de excludere prevăzute la art. 164, 165 și 167;

b) îndeplinește criteriile privind capacitatea, astfel cum au fost solicitate de autoritatea contractantă;

c) dacă este cazul, îndeplinește criteriile de selecție stabilite de autoritatea contractantă în conformitate cu prevederile prezentei legi.”;

- art. 196 alin. (2) din Legea nr. 98/2016 în forma în vigoare la data inițierii procedurii: „Înainte de atribuirea contractului sectorial/acordului-cadru, cu excepția situației contractelor subsecvente atribuite în executarea unui acord-cadru, autoritatea contractantă solicită ofertantului clasat pe primul loc după aplicarea criteriului de atribuire să prezinte documente justificative actualizate prin care să demonstreze îndeplinirea tuturor criteriilor de calificare și selecție, în conformitate cu informațiile cuprinse în DUAЕ (...).”.

Din interpretarea normelor juridice anterior citate, Consiliul va reține că scopul criteriilor de calificare este de a demonstra potențialul tehnic, financiar și organizatoric al fiecărui operator economic participant la procedură, potențial care ar trebui să reflecte posibilitatea concretă a acestuia de a îndeplini contractul și de a rezolva eventualele dificultăți legate de îndeplinirea acestuia, în cazul în care oferta sa va fi declarată câștigătoare și nu de a restricționa participarea la procedură, prin impunerea unor cerințe pe care doar anumiți operatori economici le pot îndeplini.

Consiliul reține că, în afară de criteriile de calificare referitoare la capacitatea de exercitare a activității profesionale, stipulate la **III.1.1)** din anunțul de participare simplificat (respectiv, cele cu privire la plata taxelor, impozitelor, cazier judiciar și certificatul constatator emis de ONRC) autoritatea contractantă a formulat, în anunțul de participare simplificat, doar o singură cerință de calificare privind capacitatea tehnică și profesională, la secțiunea **III.1.3)**, însă, nici aceasta nu vizează personalul sau utilajele, ci, se referă la experiența similară în prestarea de servicii de proiectare și în executarea de lucrări.

Raportat la cele mai sus menționate, Consiliul constată caracterul nefondat al deciziei autorității contractante de a respinge ofertele

contestatorilor, pe motivul lipsei anumitor înscrisuri/informații referitoare la personal și utilaje, deoarece, autoritatea contractantă nu a solicitat prin anunțul de participare simplificat depunerea acestor documente.

Consiliul reține că, prin natura lor, înscrisurile privind personalul și utilajele de care dispun operatorii economici pentru executarea contractului de achiziție publică reprezintă înscrisuri de natura celor prevăzute la art. 179 lit. c) și j) din Legea nr. 98/2016 potrivit căruia: **„Operatorul economic face dovada îndeplinirii cerințelor privind capacitatea tehnică și profesională prin prezentarea, după caz, a unora sau mai multora dintre următoarele informații și documente: (...) c) indicarea tehnicienilor sau a organismelor tehnice implicate, indiferent dacă fac sau nu parte din organizația operatorului economic, în special a celor care răspund de controlul calității și, în cazul contractelor de achiziții publice de lucrări, a celor aflați la dispoziția contractantului în vederea executării lucrărilor; (...) j) o declarație cu privire la utilajele, instalațiile și echipamentele tehnice la dispoziția operatorului economic care prestează servicii ori execută lucrări pentru executarea contractului”** coroborat cu art. 172 alin. (1) lit. c) din același act normativ, potrivit căruia: **„Autoritatea contractantă are dreptul de a aplica în cadrul procedurii de atribuire numai criterii privind capacitatea referitoare la: (...) capacitatea tehnică și profesională”**.

De asemenea, Consiliul reține drept relevante, în soluționare, prevederile art. 181 din Legea nr. 98/2016, potrivit cărora: **„Criteriile privind capacitatea și cerințele minime solicitate pentru îndeplinirea acestora, împreună cu mijloacele de probă corespunzătoare, sunt prevăzute în anunțul de participare”**, prevederile art. 30 alin. (4) din HG nr. 395/2016, care stabilesc faptul că locul în care trebuie menționate criteriile de calificare impuse de către autoritatea contractantă este anunțul de participare/simplificat/de concurs, iar, potrivit alin. (6) al aceleiași norme juridice: **„Criteriile de calificare și criteriile de selecție care se regăsesc în caietul de sarcini ori în documentația descriptivă și care nu sunt prevăzute în anunțul de participare/simplificat/de concurs sunt considerate clauze nescrise”**.

Or, câtă vreme autoritatea contractantă nu a impus prin anunțul de participare simplificat vreo cerință de calificare privind prezentarea responsabilului cu calitatea (CQ) și utilajele, rezultă că operatorii economici nu aveau obligația demonstrării deținerii acestor resurse, iar, autoritatea contractantă nu avea obligația verificării acestor aspecte și pe cale de consecință, nici temei legal de respingere a ofertelor, în lipsa acestora.

În cauza **C-42/13, CJUE** a reținut că:

„42. Or, Curtea a hotărât deja că unei autorități contractante îi revine sarcina de a respecta cu strictețe criteriile pe care ea însăși le-a stabilit, astfel încât aceasta ar avea obligația să excludă de la o achiziție un operator economic care nu a comunicat un înscris sau o informație a cărei prezentare era impusă în documentele acestei achiziții sub sancțiunea excluderii (a se vedea în acest sens Hotărârea Manova, C 336/12, EU:C:2013:647, punctul 40).

43. Această obligație strictă ce revine autorităților contractante derivă din principiul egalității de tratament și din obligația de transparență care decurge de aici, cărora le sunt supuse autoritățile contractante, în temeiul articolului 2 din Directiva 2004/18.

44. Astfel, pe de o parte, principiul egalității de tratament impune ca ofertanții să dispună de aceleași șanse în formularea ofertelor lor și implică, așadar, ca aceste oferte să fie supuse acelorași condiții pentru toți ofertanții. Pe de altă parte, obligația de transparență are ca scop să garanteze absența riscului de favoritism și de arbitrar din partea autorității contractante. Aceasta implică formularea tuturor condițiilor și modalităților procedurii de atribuire în mod clar, precis și neechivoc în anunțul de participare sau în caietul de sarcini, astfel încât, în primul rând, să permită tuturor ofertanților informați în mod rezonabil și obișnuit de diligenți să le înțeleagă conținutul exact și să le interpreteze în același mod și, în al doilea rând, să permită autorității contractante să verifice efectiv dacă ofertele prezentate de ofertanți corespund criteriilor care guvernează contractul în cauză”.

Riscul, ca în cadrul procedurii să participe și chiar să câștige procedura un operator economic care nu poate executa în bune condiții contractul, datorită faptului că în cadrul documentației de atribuire nu au fost impuse participanților anumite cerințe exprese, aparține autorității contractante.

Or, câtă vreme autoritatea contractantă nu a impus prin anunțul de participare vreo cerință de calificare privind responsabilul CQ, excavatoare sau aparate de sudură prin electrofuziune, în vederea executării contractului „Servicii de proiectare, asistență tehnică din partea proiectantului și execuție lucrări pentru obiectivul de investiții «Extindere rețea de canalizare județul»”, rezultă că operatorii economici nu aveau obligația demonstrării deținerii acestor resurse iar, autoritatea contractată nu avea obligația verificării acestor aspecte și, pe cale de consecință, nici temei legal de respingere a ofertelor, în lipsa acestor documente.

În soluționarea contestației, Consiliul reține că, documentația de atribuire, așa cum aceasta este întocmită de autoritatea contractantă, este obligatorie, atât pentru operatorii economici participanți la procedură, care au obligația de a-și elabora ofertele în conformitate cu prevederile acesteia (art. 123 din HG nr. 395/2016), cât și pentru autoritatea contractantă, aceasta fiind obligată ca, în desfășurarea procedurii de atribuire, să respecte atât dispozițiile legale aplicabile în acest domeniu, cât și prevederile propriei documentații de atribuire, care

stabilește regulile ce trebuie respectate de ambele părți în derularea procesului competitiv.

Consiliul reține că, spre deosebire de specificațiile tehnice din caietul de sarcini, care sunt formulate de către autoritatea contractantă în baza principiului asumării răspunderii, atât cerințele de calificare, cât și factorii de atribuire, fac obiectul unor justificări care trebuie să se regăsească, conform prevederilor art. 9 alin. (3) din HG nr. 395/2016, în strategia de contractare, înscris care potrivit alin. (1) al normei juridice anterior citate, face obiectul aprobării de către conducătorul autorității contractante.

Prin urmare, câtă vreme nu a fost formulată prin documentația de atribuire (în speță, prin anunțul de participare simplificat) o cerință de calificare privind deținerea diploma sau decizia/dispoziția persoanei nominalizată responsabil CQ și nici cu privire la excavatoare și aparate de sudură prin electrofuziune, autoritatea contractantă nu avea temei pentru respingerea ofertei contestatorilor pe motivul lipsei unor astfel de informații, critica urmând a fi admisă.

La punctul 39 din Hotărârea pronunțată în cauza **C-27/15, CJUE** a reținut că: „Astfel, conform unei jurisprudențe constante a Curții, în temeiul articolului 2 din Directiva 2004/18, unei autorități contractante îi

revine sarcina de a respecta cu strictețe criteriile pe care ea însăși le-a

stabilit (a se vedea în special Hotărârea din 10 octombrie 2013, Manova,

C- 336/12, EU:C:2013:647, punctul 40, și Hotărârea din 6 noiembrie

2014, Cartiera dell’Adda, C- 42/13, EU:C:2014:2345, punctele 42 și 43)”

iar la punctul 42 din aceeași hotărâre a reiterat că „astfel cum s-a

amintit la punctul 39 din prezenta hotărâre, autoritatea contractantă are

obligația de a respecta cu strictețe criteriile pe care ea însăși le-a

stabilit” și a precizat că „această considerație este cu atât mai importantă cu cât miza este excluderea din procedură”.

Totodată, Consiliul reține că autoritatea contractantă are posibilitatea să opteze pentru solicitarea înscrisurilor de natura celor prevăzute la art. 179 lit. c) din Legea nr. 98/2006, cum sunt cele referitoare la responsabilul CQ, într-una din următoarele două modalități alternative:

- fie ca cerință de calificare, situație în care ar fi fost aplicabile prevederile art. 181 din Legea nr. 98/2016 potrivit căroră „**Criteriile privind capacitatea și cerințele minime solicitate pentru îndeplinirea acestora, împreună cu mijloacele de probă corespunzătoare, sunt prevăzute în anunțul de participare**”, prevederile art. 30 alin. (4) din HG nr. 395/2016 care stabilesc faptul că **locul în care trebuie menționate criteriile de calificare** impuse de către autoritatea contractantă **este anunțul de participare/simplificat**/de concurs iar, potrivit alin. (6) al aceleiași norme juridice: „*Criteriile de calificare și criteriile de selecție care se regăsesc în caietul de sarcini ori în documentația descriptivă și care nu sunt prevăzute în anunțul de participare/simplificat/de concurs sunt considerate clauze nescrise*”;

- fie ca factor de evaluare, situație reglementată la art. 187 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 98/2016, potrivit căruia „Factorii de evaluare prevăzuți la alin. (4) pot viza, printre altele: (...) b) organizarea, calificarea și experiența personalului desemnat pentru executarea contractului, în cazul în care calitatea personalului desemnat poate să aibă un impact semnificativ asupra nivelului calitativ de executare a contractului”.

În acest sens sunt și prevederile art. 32 alin. (3) din HG nr. 395/2016, care stipulează faptul că „(3) În aplicarea art. 187 alin. (3) lit. c) și d) din Lege, în cazul în care **calitatea personalului** ce va realiza efectiv activitățile care fac obiectul contractului ce urmează a fi atribuit are un impact semnificativ asupra nivelului de executare și a rezultatului acestuia, **factorii de evaluare a ofertelor se pot referi și la organizarea/calificarea și/sau experiența** respectivului personal” și cele ale alin. (4) al aceleiași norme juridice, potrivit căroră „(4) Autoritatea contractantă **nu poate folosi** organizarea/calificarea și/sau experiența personalului desemnat pentru a efectua activitățile contractului, respectiv **cel precizat la alin. (3)**, ca parte a procesului **de calificare și selecție** în cadrul procedurii de atribuire a **respectivului contract**”.

Consiliul reține că, în speța dedusă soluționării, autoritatea contractantă nu a punctat în cadrul criteriului de atribuire calitatea/organizarea/calificarea sau experiența responsabilului CQ, ci doar cele pe aferente managerului de proiect și șefului echipei de proiectare, aspect din care rezultă că cerințele privind calitatea personalului responsabil cu asigurarea calității nu sunt factor de

evaluare, ci, sunt cerințe de calificare incluse, în mod eronat, doar în cuprinsul caietului de sarcini, fără a fi preluate și în anunțul de participare simplificat, situație în care devin incidente prevederile art. 30 alin. (6) din HG nr. 395/2016, potrivit cărora *„Criteriile de calificare și criteriile de selecție care se regăsesc în caietul de sarcini ori în documentația descriptivă și care nu sunt prevăzute în anunțul de participare/simplificat/de concurs sunt considerate **clauze nescrise**”*.

Consiliul reține că, prin necontestarea în termenul legal, cerințele documentației de atribuire au devenit obligatorii atât pentru ofertanți, cât și pentru comisia de evaluare, în exercitarea atribuțiilor sale exclusive, prevăzute la art. 127 alin. (1) din HG nr. 395/2016.

În Cauza Enterprised Focused Solutions SRL (**C-278/14**) Curtea a declarat că *„normele fundamentale și principiile generale ale Tratatului FUE, în special principiile egalității de tratament și nediscriminării, precum și obligația de transparență care rezultă din acestea trebuie interpretate în sensul că autoritatea contractantă nu poate respinge o ofertă care îndeplinește cerințele anunțului de participare pe baza unor motive care nu sunt prevăzute în anunțul menționat”*.

Relevante sunt și considerentele **53 și 54 din Cauza**

Medipac-Kazantzidis AE vs. Venizeleio-Pananeio (C-6/05) „ (53)

(...) principiul egalității de tratament al ofertanților, precum și obligația de transparență, care se aplică independent de aplicabilitatea sau neaplicabilitatea Directivei 93/36, se opun, cu scopul de a evita arbitrarul, ca însăși această autoritate contractantă să aibă posibilitatea de a respinge în mod direct oferta în cauză și îi impun să se conformeze unei proceduri, precum procedura de protecție prevăzută la articolul 8 din Directiva 93/42, de natură să garanteze o apreciere și un control obiectiv și independent al riscurilor pretinse. (54) În plus, acest principiu și această obligație interzic autorității contractante să respingă o ofertă care respectă cerințele anunțului privind cererea de ofertă

întemeindu-se pe motive care nu au fost prevăzute în acest anunț și care sunt invocate ulterior depunerii acestei oferte”.

În cauza Pippo Pizzo împotriva CRGT Srl (**C-27/15**) considerentul

39 și 47, CJUE a statuat: *„(39) Astfel, conform unei jurisprudențe*

constante a Curții, în temeiul articolului 2 din Directiva 2004/18, unei autorități contractante îi revine sarcina de a respecta cu strictețe

criteriile pe care ea însăși le- a stabilit (a se vedea în special Hotărârea

din 10 octombrie 2013, Manova, C- 336/12, EU:C:2013:647, punctul 40,

și Hotărârea din 6 noiembrie 2014, Cartiera dell’Adda, C- 42/13,

EU:C:2014:2345, punctele 42 și 43). (...) (47) În ceea ce privește argumentul întemeiat pe faptul că CRGT furnizase deja anterior serviciile care făceau obiectul cererii de ofertă și, în consecință, putea cunoaște existența contribuției în discuție în litigiul principal, este suficient să se constate că principiul egalității de tratament și obligația de transparență, care constituie corolarul acestuia, ar fi vădit încălcate în cazul în care un astfel de operator ar fi supus unor criterii care nu sunt stabilite prin cererea de ofertă și care nu ar fi aplicabile unor operatori noi.”

Cauza Cartiera dell’Adda SpA vs. CEM Ambiente SpA (C-42/13) considerentul 44: „Astfel, pe de o parte, principiul egalității de tratament impune ca ofertanții să dispună de aceleași șanse în formularea ofertelor lor și implică, așadar, ca aceste oferte să fie supuse acelorași condiții pentru toți ofertanții. Pe de altă parte, obligația de transparență are ca scop să garanteze absența riscului de favoritism și de arbitrar din partea autorității contractante. Aceasta implică formularea tuturor condițiilor și modalităților procedurii de atribuire în mod clar, precis și neechivoc în anunțul de participare sau în caietul de sarcini, astfel încât, în primul rând, să permită tuturor ofertanților informați în mod rezonabil și obișnuit de diligenți să le înțeleagă conținutul exact și să le interpreteze în același mod și, în al doilea rând, să permită autorității contractante să verifice efectiv dacă ofertele prezentate de ofertanți corespund criteriilor care guvernează contractul în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea

Comisia/CAS Succhi di Frutta, C- 496/99 P, EU:C:2004:236, punctele

108-111).”

Din jurisprudența comunitară invocată anterior rezultă că autoritatea contractantă nu poate introduce în etapa de evaluare a ofertelor, cerințe de calificare și selecție în baza unor interpretări sau supoziții proprii motivat de faptul că potrivit art. 30 alin. (4) din HG nr. 395/2016 *„Criteriile de calificare și criteriile de selecție stabilite de autoritatea contractantă sunt incluse în anunțul de participare/simplificat/de concurs”*.

În condițiile în care autoritatea contractantă, fie din neștiință, fie cu bună intenție, a ales să nu formuleze nicio cerință de calificare cu privire la responsabilul CQ, excavatoare sau aparate de sudură prin electrofuziune, aceasta nu mai poate reveni asupra deciziei sale, în etapa de evaluare a ofertelor, în sensul verificării unor cerințe de calificare care nu se regăsesc în anunțul de participare simplificat iar mențiunile din caietul de sarcini cu privire la echipa de implementare și asigurarea tuturor utilajelor necesare executării contractului nu reprezintă, în speța dedusă soluționării, cerințe de calificare, a căror verificare să cadă în sarcina membrilor comisiei de evaluare, ci, reprezintă cerințe de executare a contractului, a căror respectare intră în obligația ofertantului desemnat câștigător, în calitate sa de prestator de servicii.

Raționamentul anterior se regăsește și în Hotărârea nr. 523/07.03.2022 pronunțată de Curtea de Apel Craiova în dosarul nr. 290/54/2022.

Consiliul reține că, în ceea ce privește exercitarea, în etapa de evaluare a ofertelor, a unei constrângeri în îndeplinirea unor condiții legate de executarea contractului, CJUE s-a pronunțat în cauza **C-295/20**, astfel: *„În plus, în temeiul articolului 58 din Directiva 2014/24, un ofertant este obligat, pentru a putea fi admis să participe la o procedură de atribuire a unui contract, să demonstreze că îndeplinește, la momentul depunerii ofertei sale, criteriile calitative de selecție enumerate la articolul 58 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c) din această directivă. În schimb, el poate aștepta să i se atribuiască contractul pentru a face dovada că îndeplinește condițiile de executare a contractului. Astfel, criteriile calitative de selecție permit autorității contractante să nu admită să participe decât operatori economici ale căror capacități tehnice și profesionale, întemeiate pe experiența lor recentă, lasă să se înțeleagă că vor fi în măsură să execute contractul în discuție, obținând, dacă este nevoie, autorizațiile sau logistica necesare. În plus, a constrânge ofertanții să îndeplinească toate condițiile de executare a contractului încă de la prezentarea ofertei lor constituie o cerință excesivă, care riscă, așadar, să descurajeze acești operatori să participe la procedurile de achiziții publice și încalcă prin aceasta principiile proporționalității și transparenței, garantate la articolul 18 alineatul (1) din directiva menționată.*

(...)

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a noua) declară:

(...)

2) *Articolul 70 din Directiva 2014/24 coroborat cu articolul 18 alineatul (1) din această directivă trebuie interpretat în sensul că se opune ca oferta unui ofertant să fie respinsă pentru simplul motiv că acesta nu face dovada, la momentul depunerii ofertei sale, că îndeplinește o condiție de executare a contractului în discuție”.*

Totodată, în ceea ce privește distincția dintre cerințele de calificare prevăzute, în mod explicit, în anunțul de participare (aplicabile tuturor ofertanților, pe durata derulării procedurii de atribuire) și cerințele de executare a contractului (aplicabile NUMAI ofertantului declarat câștigător, în etapa de executare a contractului de achiziție publică), Consiliul reține, ca relevante și considerentele reținute de CJUE în Hotărârea pronunțată în **cauza C-403/21**, urmare a unei întrebări preliminare formulate chiar de către CNSC în soluționarea unei contestații formulată în temeiul Legii nr. 101/2016:

„59 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 58 din Directiva 2014/24 coroborat cu principiile proporționalității și transparenței garantate la articolul 18 alineatul (1) primul paragraf din această directivă trebuie interpretat în sensul că autoritatea contractantă are posibilitatea de a impune drept criterii de selecție obligații rezultate din reglementări speciale aplicabile unor activități care sunt susceptibile să trebuiască să fie realizate în cadrul executării unui contract de achiziții publice și care nu au o importanță semnificativă.

60 Fiind cel mai bine plasată pentru a evalua propriile nevoi,

autorității contractante i s-a recunoscut de către legiuitorul Uniunii o

largă putere de apreciere cu ocazia stabilirii criteriilor de selecție, fapt demonstrat în special de utilizarea recurentă a verbului „a putea” la articolul 58 din Directiva 2014/24. Astfel, în conformitate cu alineatul (1) al acestui articol, aceasta beneficiază de o anumită marjă de apreciere pentru definirea condițiilor de participare la o procedură de atribuire a unui contract pe care le consideră ca având legătură și fiind proporționale cu obiectul contractului și de natură să garanteze că un candidat sau un ofertant dispune de capacitate juridică și financiară, precum și de competențele tehnice și profesionale necesare pentru executarea contractului care urmează să fie atribuit. Mai precis, potrivit alineatului (4) al articolului menționat, autoritatea contractantă apreciază în mod liber condițiile de participare pe care le consideră proprii, din punctul său de vedere, pentru a garanta în special executarea contractului la un nivel de calitate pe care îl estimează ca

adecvat (Hotărârea din 31 martie 2022, Smetna palata na Republika Bulgaria, C- 195/21, EU:C:2022:239, punctul 50).

61 În exercitarea acestei largi puteri de apreciere, autoritatea contractantă poate decide să includă, printre criteriile de selecție

menționate într- un anunț de participare sau într- un caiet de sarcini,

obligații rezultate din reglementări speciale aplicabile unor activități care sunt susceptibile să trebuiască să fie realizate în cadrul executării unui contract de achiziții publice și care nu au o importanță semnificativă.

62 Invers, autoritatea contractantă poate utiliza deopotrivă această largă putere de apreciere pentru a considera că nu este necesar ca aceste obligații să figureze printre criteriile de selecție. O atare alegere

s- ar putea explica în special prin faptul că obligațiile respective nu au o

importanță semnificativă sau prin caracterul eventual al realizării activităților cărora li se aplică obligațiile în cauză. Autoritatea contractantă ar putea prefera de asemenea să menționeze aceleași obligații în cadrul condițiilor de executare a contractului pentru a nu impune respectarea acestora decât ofertantului câștigător (a se vedea prin analogie Hotărârea din 7 septembrie 2021, Klaipėdos regiono atliekų

tvarkymo centras, C- 927/19, EU:C:2021:700, punctele 88 și 89).

63 Astfel, Directiva 2014/24 nu exclude ca cerințe tehnice să poată fi reținute în același timp ca fiind criterii de selecție care au legătură cu capacitățile tehnice și profesionale, ca specificații tehnice și/sau drept condiții de executare a contractului, în sensul articolului 58 alineatul (4), al articolului 42 și, respectiv, al articolului 70 din această directivă (Hotărârea din 7 septembrie 2021, Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo

centras, C- 927/19, EU:C:2021:700, punctul 84). În mod reciproc, o

autoritate contractantă poate decide să opteze pentru una singură dintre aceste calificări.

64 În această privință, o autoritate contractantă poate stabili, în temeiul articolului 70 din Directiva 2014/24, cerințe speciale privind executarea unui contract, cu condiția ca acestea să fie legate de obiectul contractului, în sensul articolului 67 alineatul (3) din această directivă, și să fie indicate în invitația la procedura concurențială de ofertare sau în documentele achiziției.

65 În plus, a constrânge ofertanții să îndeplinească toate condițiile de executare a contractului încă de la prezentarea ofertei lor constituie o cerință excesivă, care riscă să descurajeze acești operatori să participe la procedurile de achiziții publice și încalcă prin aceasta principiile proporționalității și transparenței garantate la articolul 18 alineatul (1) din directiva menționată (Hotărârea din 8 iulie 2021, Sanresa,

C- 295/20, EU:C:2021:556, punctul 62).

66 În consecință, este necesar să se răspundă la prima întrebare că articolul 58 din Directiva 2014/24 coroborat cu principiile proporționalității și transparenței garantate la articolul 18 alineatul (1) primul paragraf din această directivă trebuie interpretat în sensul că autoritatea contractantă are posibilitatea de a impune drept criterii de selecție obligații rezultate din reglementări speciale aplicabile unor activități care sunt susceptibile să trebuiască să fie realizate în cadrul executării unui contract de achiziții publice și care nu au o importanță semnificativă”.

Totodată, la paragraful **71, din aceeași Hotărâre, CJUE** a dezvoltat subiectul anterior, precizând că „Astfel cum reiese din cuprinsul punctului 62 din prezenta hotărâre, dacă obligațiile care rezultă din reglementări speciale aplicabile activităților legate de contractul în cauză și care nu sunt prevăzute, în calitate de criteriu de selecție, în documentele achiziției ar fi calificate drept condiție de executare a contractului și dacă ofertantul câștigător nu le ar îndeplini la atribuirea contractului, nerespectarea acestor obligații nu ar avea incidență asupra conformității atribuirii contractului cu dispozițiile Directivei 2014/24 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 septembrie 2021, Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras, C 927/19, EU:C:2021:700, punctul 89)”.

În speța pendinte, mențiunile cu privire la expertul CQ și utilaje nu sunt prevăzute în anunțul de participare simplificat, în calitate de criteriu de calificare/selecție, motiv pentru care, eventuala neîndeplinire a acestora nu are incidență asupra conformității atribuirii contractului cu dispozițiile legale, autoritatea contractantă nu avea obligația verificării

acestora și nici dreptul de a respinge oferta, în cazul nedepunerii înscrisurilor referitoare la disponibilitatea acestor resurse.

Față de cele de mai sus, Consiliul urmează să admită aceste critici.

În ceea ce privește criticile celor 2 contestatori privind motivul comun de respingere constând în omisiunea menționării modalității de plată către subcontractanți, Consiliul reține prevederile art. 209 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, potrivit căruia *„În cazul în care informațiile sau documentele prezentate de către operatorii economici sunt incomplete sau eronate sau în cazul în care lipsesc anumite documente, autoritatea contractantă are dreptul de a solicita într-un anumit termen ofertanților/candidaților clarificări și, după caz, completări ale documentelor prezentate de aceștia în cadrul ofertelor sau solicitărilor de participare, cu respectarea principiilor tratamentului egal și transparenței”*, precum și cele ale alin. (2) al aceleiași norme juridice, potrivit căruia *„Autoritatea contractantă nu are dreptul ca prin clarificările/completările solicitate să determine apariția unui avantaj evident în favoarea unui ofertant/candidat”*.

Cu privire la posibilitatea completării ofertei pe calea răspunsurilor la solicitarea de clarificări s-a pronunțat CJUE, în cadrul Hotărârii din 10 octombrie 2013, astfel:

*„31 Principiul egalității de tratament și obligația de transparență se opun oricărei negocieri între autoritatea contractantă și un ofertant în cadrul unei proceduri de atribuire a unor contracte de achiziții publice, ceea ce implică faptul că, în principiu, **o ofertă nu poate fi modificată după depunerea sa nici la inițiativa autorității contractante, nici la cea a ofertantului**. În consecință, autoritatea contractantă nu poate solicita lămuriri unui ofertant a cărui ofertă apreciază că este imprecisă sau neconformă cu specificațiile tehnice din caietul de sarcini (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 martie 2012, SAG ELV Slovensko și alții, C 599/10, punctele 36 și 37).*

*32 Curtea a precizat însă că articolul 2 din Directiva 2004/18 nu se opune ca datele referitoare la ofertă să poată fi corectate sau completate punctual, în special întrucât necesită în mod vădit o **simplică clarificare sau pentru a înlătura erori materiale evidente** (Hotărârea SAG ELV Slovensko și alții, citată anterior, punctul 40).*

33 Curtea a formulat în această hotărâre anumite cerințe care delimitează această posibilitate de a solicita în scris ofertanților o clarificare a ofertei lor.

34 Mai întâi, o cerere de clarificare a unei oferte, care poate interveni numai după ce autoritatea contractantă a luat cunoștință de ansamblul ofertelor, trebuie, în principiu, adresată în mod echivalent tuturor ofertanților care se află în aceeași situație (a se vedea în acest sens Hotărârea SAG ELV Slovensko și alții, citată anterior, punctele 42 și 43).

35 În continuare, cererea trebuie să privească toate punctele ofertei care impun o clarificare (a se vedea în acest sens Hotărârea SAG ELV Slovensko și alții, citată anterior, punctul 44).

36 În plus, această cerere nu poate conduce la prezentarea de către un anumit ofertant a ceea ce în realitate ar fi o nouă ofertă (a se vedea în acest sens Hotărârea SAG ELV Slovensko și alții, citată anterior, punctul 40).

37 În sfârșit, în general, în cadrul exercitării puterii de apreciere de care dispune în ceea ce privește posibilitatea de a solicita candidaților să își clarifice oferta, autoritatea contractantă trebuie să trateze candidații în mod egal și loial, astfel încât să nu se poată considera, la finalizarea procedurii de selecție a ofertelor și în raport cu rezultatul acesteia, că solicitarea de clarificare a **favorizat sau a defavorizat nejustificat** candidatul sau candidații cărora le a fost adresată (Hotărârea SAG ELV Slovensko și alții, citată anterior, punctul 41)".

Consiliul reține că, în speța pendinte, eventuala completare a informațiilor din propunerea tehnică cu modalitatea de plată către subcontractanți, respectă rigorile prevăzute norma juridică și jurisprudența comunitară indicată anterior, fiind simple lămuriri punctuale, cu privire la fluxul financiar din interiorul grupului de operatori economici, care nu sunt de natură a favoriza respectivii operatori economici.

În ceea ce privește completarea, prin răspunsul la solicitarea de clarificări, a conținutului declarației privind personalul cu numele anumitor experți, omiși inițial, Consiliul reține că aceasta reprezintă îndreptarea unei simple erori materiale, cu informații regăsite în propunerea tehnică la alte pagini (pag. 433-434, indicate în răspunsul la solicitarea de clarificări), aspect reglementat de art. 135 alin. (1) din HG nr. 395/2016, potrivit căruia, în condițiile art. 209 din Legea nr. 98/2016 (prevederi legale reproduse anterior), comisia de evaluare are dreptul de a solicita ofertantului corectarea viciilor de formă cu privire la oferta acestuia, coroborat cu alin. (3) al aceleiași norme juridice, care definește viciile de formă ca fiind „*acele erori sau omisiuni din cadrul unui document a căror corectare/completare este susținută în mod neechivoc de sensul și de conținutul altor informații existente inițial în alte documente prezentate de ofertant (...), nefiind susceptibile de a produce un avantaj incorect în raport cu ceilalți participanți la procedura de atribuire*".

Or, câtă vreme autoritatea avea la dispoziție informațiile cu privire la identitatea experților (din care, o parte, nu corespund unor clauze nescrise astfel cum sunt cele analizate în considerentele anterioare ci se referă la factorii de evaluare tehnici), Consiliul reține că simpla omisiune pe de o anumită pagină din propunerea tehnică a respectivelor informații nu justifică respingerea ofertei contestatorului, în condițiile în care aceste informații se regăsesc la altă filă din aceeași propunere tehnică.

Raportat la cele evocate și ținând seama de printre atribuțiile comisiei de evaluare prevăzute la art. 127 alin. (1) din HG nr. 395/2016, Consiliul constată că verificarea ofertelor depuse de SRL și SRL s-a făcut cu un formalism excesiv, cu încălcarea principiilor și regulilor stabilite prin legislația în domeniu și, pe cale de consecință, criticile acestora privind nelegalitatea evaluării propriilor oferte, sunt întemeiate, urmând să fie admise.

Pentru considerentele anterior expuse, în temeiul dispozițiilor art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016 cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va admite contestațiile formulate de către SRL și SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă iar, pe cale de consecință, va anula raportul procedurii de atribuire în partea aferentă respingerii ofertelor depuse de Asocieria SRL - SRL și de SRL și actele subsecvente și va obliga autoritatea contractantă la reevaluarea ofertelor depuse de Asocieria SRL - SRL și de SRL de la etapa de verificare a conformității propunerilor tehnice cu specificațiile tehnice din caietul de sarcini, reevaluare ce se va efectua cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale și a considerentelor aferente prezentei, în termen de 10 zile de la comunicare.

Având în vedere soluția pronunțată urmare a soluționării contestației formulară de SRL, Consiliul urmează a obliga autoritatea contractantă la plata cheltuielilor de soluționare către acesta, în cuantum de 4.000 lei, reprezentând onorariu asistență juridică, conform facturii fiscale seria RIM nr. 62/10.07.2024 emisă de, avocat și achitate cu ordin de plată în data 10.07.2024.

Pentru aceste motive
în baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

Admite contestațiile formulate de către SRL și SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă iar, pe cale de consecință, anulează raportul procedurii de atribuire în partea aferentă respingerii ofertelor depuse de Asocieria SRL - SRL și de SRL și actele subsecvente și obligă autoritatea contractantă la reevaluarea ofertelor depuse de Asocieria SRL - SRL și de SRL, de la etapa de verificare a conformității propunerilor tehnice cu specificațiile tehnice din caietul de sarcini, reevaluare ce se va efectua cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale și a considerentelor aferente prezentei, în termen de 10 zile de la comunicare.

Obligă autoritatea contractantă la plata sumei de 4.000,00 lei către contestatorul SRL, reprezentând cheltuieli de soluționare.

**Complet de soluționare a contestațiilor
în domeniul achizițiilor publice:**

Consilier de soluționare

PREȘEDINTE

Consilier de soluționare

Redactat practica deciziei

Redactată în 5 (cinci) exemplare originale, conține 51 (cincizeci și una) pagini.